

Met Zeezicht

Frans Busschots

Teksten en opvoeringvoorwaarden bij Almo

Tragikomedie in tien scènes van Frans Busschots

3 dames, 4 heren of 4 dames en 3 heren

Dames:

Marleen: 20-35 j. verpleegster

Maria: 45 j. verblijft in het ziekenhuis als patiënte

Evry: 30 j. journaliste

Heren:

Louis: 55-60 j. patiënt in het ziekenhuis, terminaal

Luc: 45 j. patiënt in het ziekenhuis, terminaal

Benny: 45 j. patiënt in het ziekenhuis, terminaal

Dokter: 40 j. (kan ook een vrouw zijn)

Decor:

De living in ziekenhuis Met Zeezicht op de zesde verdieping, waar terminale kankerpatiënten verblijven. Links een deur naar de gang. Langs daar komen de verpleegsters, de dokter, Maria en anderen op.

In het midden achter een groot raam met zicht op het strand, de esplanade, ...

Rechts: een deur naar de kamers van de patiënten

Rechts tegen de wand: een geïmproviseerde troon met veel versierselen. Daarnaast een deur naar de slaapkamers. Een belletje in zijn bereik.

In het midden: een tafeltje en 4 stoelen, ergens 2 zetels. Verder volgens eigen inzichten.

SCÈNE EEN

Louis staat voor het open raam en kijkt naar de verre zee. Hij is koninklijk gekleed. Duidelijk een eigen creatie.

Verpleegster Marleen op met een thermometer. Zij blijft staan. Iedere morgen staat Louis daar zo voor het raam. Om de frisse zeelucht en om te mediteren.

Hij geniet van de opkomende zon en het leven dat zich steeds traag op gang trekt.

Marleen Goede morgen, majesteit!

Louis (na een tijdje, zonder zich om te draaien) Goede morgen, prinses!

Marleen Goed geslapen?

Louis Alsof het de laatste keer was.

Marleen Vertel eens!

Louis Hetzelfde verhaaltje als dat van gisteren?

Marleen (geen antwoord)

Louis Ik heb van seks gedroomd.

Marleen En?

Louis Ja, en? (een beetje wrevelig)

Marleen Was het een succes?

Louis (draait zich om) Tja, een succes? Gij viel mee.

Marleen Wat?

Louis Ik droomde dat gij en ik, onder deze troon (wijst) samen lagen te rollebollen. Gij nam het initiatief, ja. Eerst was ik er eigenlijk niet voor te vinden. Ik dacht: met het verplegend personeel, doet ge zoiets toch niet. Maar nood breekt wet. De ervaring puild uit. Jouw ervaring.

Marleen En?

Louis De rest bleef binnen perken, zo dacht ik er over. Ik heb genoten.

Marleen En klaar gekomen?

Louis Of ik klaargekomen ben?

Marleen Ja, of hoe noemt men dat?

Louis Ik schaam me er een beetje voor. Nu ik u in de ogen kijk. Sorry, Marleentje.

Marleen Het was toch maar ik uw droom.

Louis Maar het was levensecht. Ik ruik nog altijd uw parfum. Fleur Matras, denk ik.

Marleen (wat kwaad) En zijt ge nu klaargekomen of niet?

Louis (lacht) Ja. (stilletjes) Twee keer. Met zo een prachtige vrouw, is een keer niet genoeg. De bel bleef maar rinkelen.

Marleen En genoeg plezier gehad?

Louis Ik weet het niet. Ik kwam klaar op de verkeerde momenten. Te vroeg en te laat. Ik was het ritme kwijt. De gewoonte ontbreekt. Altijd maar pillen slikken. Ik ben van te ver moeten komen.

Marleen Was het niet een beetje te vermoeiend?

Louis Ja, dat wel. Maar, ik geniet er nog van. Gij zijt een prachtige vrouw. Met een goed gevormd lichaam. En alles was beschikbaar. Héérlijk. Onvergetelijk.

Marleen Ik verbied u...

Louis Ik heb er van genoten.

Marleen Ik verbied u om zo over mij te denken. Ik mag er niet aan denken.

Louis Het waren maar dromen. En dromen leiden een eigen leven. Ze zijn vrij en zweven door de ruimte. Oneindig ver en toch ook weer dichtbij. Dromen.

Marleen Ja, ...

Louis Ik kan toch niet over onze zwarte kat gaan dromen?

Marleen Zwarte kat? Lopen er hier katten rond?

Louis Vroeger, bij mij thuis. Maar het beest is al lang dood.

Marleen Gelukkig. Ik zal uw temperatuur nemen.

Louis Heet, denk ik. Héél heet.

Marleen Zwijg, Louis! (neemt temperatuur met modern toestel, leest af) Héél heet, geweest. 36,2. Dat is best te doen. Als ge iedere dag één graadje blijft zakken dan zijt ge binnen de kortste keren een wandelende diepvries. Dan droomt ge misschien ook van iets positiever. Van pinguïns of zo.

- Louis Alles koelt zonder blazen. (naar raam toe) Weet ge wat ik daarnet gezien heb? Twee kleine vogeltjes die uit een nestje kwamen piepen. Een nestje dat tegen een regenwaterpijp geplakt was. Nieuw leven, prinses. Zoudt gij geen kinderen willen?
- Marleen Gij maakt misbruik van mijn vriendelijkheid. (noteert de temperatuur op een opnameblad)
- Louis Gij zijt toch getrouwd?
- Marleen Vroeger.
- Louis Dat was die baggeraar die aan het Panamakanaal gewerkt heeft?
- Marleen Hij was altijd weg.
- Louis Als de wil er was, dan was er wel een weg. Kinderen maken duurt tegenwoordig niet meer zo lang.
- Marleen Vroeger wel?
- Louis Met die moderne systemen is de tijd gehalveerd. Goed opgewarmd en de trein is uit het station vertrokken voordat de conducteur gefloten heeft.
- Marleen Ik was er niet voor. In ploegen werken en met iemand getrouwd zijn die bijna nooit thuis is, dat is niet ideaal voor kinderen.
- Louis Ik zou een “efforke” kunnen doen. Ik denk dat ik het nog wel zou kunnen.
- Marleen Het gaat niet over de wip, maar over kinderen oppassen en helpen bij hun huiswerk.
- Louis Ge hebt gelijk. Wanneer ga ik dood, denkt ge?
- Marleen Ge had al lang moeten dood zijn, volgens de specialisten. Maar uwe tumor wilt niet mee. (naar Louis toe) Blijf maar lekker lang leven, Louis. Maar praat niet meer over dingen die mij meer storen dan plezier doen.
- Louis Sorry, prinses. (kijkt naar beneden) Veel volk vandaag.
- Marleen Gisteren naar de tv gekeken?
- Louis Ja, gekeken. Ik kijk veel naar de tv, als hij niet aanstaat. Ik bespaar energie ten voordele van het ziekenhuis. Energie zuinig zijn is belangrijk. Het energieverbruik per patiënt per dag is belangrijk, las ik eens in het boekje van het ziekenhuis.
- Marleen Ik bedoel naar een bepaald programma.
- Louis Er zijn te veel zenders. Achter ieder knopje danst een beer. Maar welke beer? Als ge al de herhalingen van oude programma’s, nutteloze praatprogramma’s en die tekenfilmmpjes schrapt, dan zou het testbeeld er veel opstaan. Er zijn te veel zenders

en er is te veel reclame. Films interesseren mij wel. Filmen waarin geen blote madammen staan te pronken. Filmen die kunnen boeien.

Marleen Maar ge droomde toch... (naar zijn troon toe, zet zich)

Louis Dat was verkeerd. Ik zal het nooit meer doen. Maar dromen kunt ge niet programmeren.

Marleen En het nieuws dan?

Louis Nieuws? Wat is dat voor iets? Als er geen aardbevingen of overstromingen gebeurden, wat zou er dan voor nieuws zijn?

Marleen Politiek.

Louis Nog zo iets. Die politiciers zouden beter wat meer werken en minder praten. Toegegeven: ik was er niet slim genoeg voor. Maar wat doen de politiciers? De ene trekt de andere zijn broek uit. En achteraf hebben ze niets gezegd of gedaan. Men heeft hun verkeerd geïnterpreteerd. Zelfs iets wat ze woordelijk gezegd hebben, voor de camera, blijken ze niet gezegd te hebben. Of het was uit zijn verband gerukt. Het zijn zakken. Oude zakken, meestal.

Marleen Gij zoudt een goede politieker geweest zijn.

Louis Misschien wel, maar ik was er niet slim genoeg voor. Mijne uitleg is ook te eerlijk. Wie eerlijk redeneert, is meestal niet slim. Om alles met een draai te kunnen vertellen moet men doordacht zijn. Zelfs de schijnbaar domste politieker is nog slimmer dan ik.

Marleen Zo moet ge dat toch ook niet voorstellen.

Louis Jawel. God heeft mij een klein beetje te weinig verstand gegeven. Ik had graag...

Marleen Koning geworden.

Louis (lacht) Koning? Neen. Professor aan een universiteit. Onderzoekingswerk gedaan. Veel talen kunnen spreken. Zelf kunnen begrijpen waarom de wereld draait. Er is zoveel dat ik zou willen kennen en kunnen. Door een mens heen kunnen kijken. Kunnen zien wat een mens denkt. (wandelt door de plaats, terug naar het raam toe)

Marleen Psychiater of zo iets?

Louis Och, neen. Misschien is het maar goed dat ik aan de eenvoudige kant ben opgevoed. Ik leid ten minste een eerlijk leven.

Marleen Iedereen zijn mogelijkheden. Ik kende een knappe man. Altijd eerst in de school, later dokter geworden, specialist. Op een dag vernam ik dat hij dood was. Ieder zijn leven, Louis.

Louis Op hoeveel tijd kan men beneden zijn, zonder parachute? Heeft er al iemand dat gedaan?

Marleen Een paar seconden. De aantrekkingskracht van de aarde is 9,81 en dan hebt ge nog het volume en het gewicht, ge kunt dat gemakkelijk uitrekenen. Ge gaat ons dat toch niet aandoen zeker?

Louis Zolang ik leef kan ik nog beslissen. Ik zou in dat geval proberen te zweven. En alle ballast eerst over boord werpen. Zweven moet zalig zijn. Zweven naar de hemel.

Marleen Maar eerst op de plaveien vallen.

Louis En op het moment waarop mijn oude karkas op de grond komt, springt mijn ziel als gekatapulteerd, nog sneller dan met Benginspringen, naar ophoog, op zoek naar de gouden poort van de hemel. “’t Is de Lowie maar, “ hoor ik Sinte-Pieter zeggen. En ik hoor die oude poort, die al jaren niet meer gesmeerd is, piepend opengaan.

Marleen Het schijnt dat er volk bijkomt.

Louis Hier toch niet? Stel dat die persoon ook zegt dat hij koning is.

Marleen Dan zetten we daar een troon bij. Maak u maar niet ongerust. Gij blijft de eerste koning van de zesde verdieping.

Louis En wanneer komt er volk bij?

Marleen Wanneer wist gij dat gij naar hier zou komen? Alles op uur en tijd, koning! (af)

Dokter (op, blijft staan) Hoe gaat het met Louis?

Louis Mijne kop wilt maar niet zwellen, dokter. Volgens uw berekeningen moest ik al lang dood zijn. Spijtig, maar het wil maar niet lukken.

Dokter (zet zich in een zetel, kijkt naar Louis) Gij zijt een ferme vent, Louis!

Louis Ja, ...

Dokter Kijk eens in de spiegel. Een ferme vent.

Louis Gij zijt toch gene homo zeker? (even stilte) Tegenwoordig weet ge niet meer wat ge moet zeggen als ze zeggen dat uwe fysiek nog meevalt.

Dokter Louis, (vertrouwelijk) weet ge wel hoeveel vrouwen ik beheer?

Louis Beheer? Wat is dat voor iets?

Dokter Ik heb op drie plaatsen een vrouw zitten die heel de dag niets anders doet dan op mij wachten.

Louis En gij verprutst uwe tijd door met eenvoudige dutsen te praten. Drie vrouwen, hoe werkt zo'n systeem?

Dokter Wel, ... mijn eigen vrouw, die waarmee ik getrouwd ben, die is hier apotheker en werkt in ploegen. In Lier heb ik een groot landgoed met een vijver. Karine doet daar van alles en nog wat het stof af. Els is conciërge in een blok in Wilrijk. Als ik tijd heb, moet ik kiezen. En dat is verdomd moeilijker dan dat ge denkt, Louis.

Louis Ik wou dat ik uw probleem kon helpen oplossen, in alle vriendschap, natuurlijk.

Dokter (lacht) Ik waardeer uw gediensigheid, Louis.

Louis Drie vrouwen. Geen vrouw hebben is ook erg.

Dokter Daar valt mee te leven. Ge stelt u daarop in. Vroege aardappelen kunt ge toch ook alleen maar eten in de lente en zomer?

Louis Weten dat ge nooit meer seks kunt hebben omdat, ja, hoe moet ik dat zeggen, omdat uwe tijd voorbij is.

Dokter Seks is maar fantasie, Louis.

Louis Maar, dat is dan toch plezante fantasie. Ik denk liever aan zoiets dan aan doodgaan.

Dokter Louis, ik hoop dat gij mij dat niet kwalijk neemt, maar ik heb u een verhaaltje verteld. Dat van die vrouwen is gelogen. Misschien zou ik wel willen dat het echt was, maar Karine of Els zijn niet beschikbaar voor een slippertje. Zij hebben ieder een vaste relatie.

Louis Dan gaat ge nooit vreemd?

Dokter Ik ben veel te moe als ik thuis kom, Louis.

Louis Dan zal ik u maar gerust laten.

Dokter Och, ik praat graag tegen u, Louis. Gij zijt nog ne echte.

Louis Weet ge wat ik het ergste vind? Dat ik hier gewoon lig te wachten totdat mijn tumor begint te zwellen en mijn verstand niet meer kan werken. Gewoon doodgaan en dat in een zekere eenzaamheid en afzondering.

Dokter Wij verzorgen u toch goed, Louis. Zeg maar wat ge nodig hebt en we doen ons best.

Louis Zo voor eens een vrouwtje in de buurt hebben.

Dokter En?

- Louis Neen, dat bedoel ik niet. Gewoon eens kunnen praten met een vrouw. Die bekijkt alles toch een beetje langs een andere kant, peis ik. Seks is maar een aspect van mijn dromen.
- Dokter (recht, wil weggaan) Seks is heel belangrijk, Louis. Maar laat dat uw dromen niet overschaduwen. Blijf gerust over seks dromen, maar er is toch nog wat meer dat u kan helpen om zin te geven aan uw leven.
- Louis Zin geven aan uw leven, als ge weet dat morgen misschien de laatste dag kan zijn.
- Dokter (schouderklopje aan Louis) Ik begrijp u, Louis. Hebt ge er al over nagedacht om een boek te schrijven over uw leven? Ik bedoel het leven voordat ge hier belande? Of misschien ook het leven hier?
- Louis (lacht) Ik kan niet schrijven, dokter.
- Dokter (geeft zijn balpen aan Louis) Hier dit is een nieuwe. Normaal kunt ge met een balpen 60 bladzijden schrijven. Probeer eens.
- Louis Maar, ik kan mijn eigen geschrift niet lezen. Ik heb altijd maar gewerkt en gewerkt. Omdat ik niet goed leerde, ben ik vroeg gestopt met leren.
- Dokter Vraag een pak papier aan de verpleegster. Morgen kom ik de dt-fouten verbeteren.
- Louis En de titel van mijn verhaal?
- Dokter (denkt na) Simpel, Louis. 't Was toch mijn leven. Zet alles goed op een rijtje. Schrappen en nog eens schrappen. Van punten en komma's moet ge u niets aantrekken. Ik geef alleen punten op gevoelens.
- Louis En als ik dan heel de wereld afbreek. Alles naar de verdoemenis wens.
- Dokter Dan hebt ge een sterk verhaal, Louis. Tot morgen. (af)
- Louis Ik zou veel liever seks hebben dan die stomme stylo leegschrijven. Seks geeft een hoogtepunt en nadien een rustige ademhaling. 60 blz. Waar ben ik mee bezig? (zet zich, terug recht naar het raam) Het is al bijna middag. Straks zijn het weer worsten met witte kolen en natuuraardappelen. (blijft voor het raam staan, mijmert voor zich uit) Ik lust geen worsten met witte kolen. Dat zou de eerste zin kunnen zijn van mijn verhaal. Neen! (werpt stylo weg, zet zich, recht, passeert de troon, aarzelt, zet zich in de troon) Als koning Georges ben ik toch maar een sukkelaar. Wat hebben mijn onderdanen aan zo een lodder? (recht, raapt de stylo op, bekijkt de stylo.)
- Marleen (op, blijft staan) Wel, king Georges? Het is hier toch zo stil. (ziet de balpen van de dokter) Hij heeft weer zijn balpen verloren zeker?
- Louis Neen. Ik moet er 60 blz. mee schrijven en dan zou dat ding moeten leeg zijn. Maar ik kan mijn eigen geschrift niet lezen.

Marleen 60 blz. schrijven? Waarover? Toch niet over mij zeker?

Louis Over mijn eerste leven.

Marleen (toont pak papier) Dan is dat toch voor u. Ik dacht al... (Louis neemt pak papier aan) En mag ik zo nu en dan eens komen lezen?

Louis Ge zult eerst moeten leren lezen, denk ik. Ik weet nog van vroeger dat ik nogal veel krolletjes maakte. Vooral de l, de p en de b trekken veel op elkaar.

Marleen Het zal wel meevallen. En waarom doet ge dat? Toch niet tegen uw goesting zeker?

Louis Ik weet het begot niet. Ik kon het niet weigeren. We hebben zo gezellig over seks gepraat en ...neen, ik kon niet weigeren.

Marleen Hebt ge er al eens over nagedacht wat ge met zo een pak papier kunt doen?

Louis Tekeningeskes maken. En vol schrijven. (legt papier weg in de buurt van zijn troon)

Marleen Ge kunt er vliegtuigskes mee maken. En vanuit dit raam kunnen die tot aan de waterlijn vliegen, bij hoogwater. Moet ik u de getijdentabellen brengen?

Louis (beslist) Ik ga schrijven. Schrijven. 60 blz.

Marleen Rustig, Louis.

Louis En hoogwater, dat zie ik ook wel. Dan zit er bijna geen volk op het strand.

Marleen (geeft een gouden balpen) Hier, king Georges. Hier, dit is een gouden balpen. Ook op vettig papier plakken de letterkes nog. Hij loopt als een trein. Deze balpen heb ik vroeger gekregen, bij een heel speciale gelegenheid. Hij danst over het papier. (geeft die aan Louis)

Louis Wat moet ik met twee balpennen? Ik kan niet schrijven.

Marleen Leer het dan, sukkelaar! Salu! (af)

Einde eerste scène

TWEEDE SCÈNE

Louis zit aan de tafel en een tiental papieren liggen her en der verspreid. Hij is vlijtig. Plots frommelt hij een blad bij elkaar en werpt het weg. Op dat moment komt Marleen binnen.

Marleen Louis, er is bezoek.

Louis Ik heb geen tijd. Ik ben aan het schrijven.

Marleen Ik breng u een schildknaap. Als koning moet gij toch onderdanen hebben.

Louis kijkt op. Hij ziet Benny, een veertiger van goede afkomst.

Benny (tot Marleen) Wie is die sukkelaar?

Marleen Louis, wie zijt gij? Benny wil dat weten. Hij wil met u kennismaken.

Louis Dat hij naar de duivel loopt. Zo ver is dat nu ook weer niet.

Marleen (tot Benny) Hij is de slechtste nog niet.

Benny Loopt er hier nog groter crapuul rond?

Louis (lacht, brede lach) Gij zijt ne kerel naar mijn hart. Benny, wat een gekke naam. Ik ben gewoon Louis. Voor de buitenwereld ben ik koning George. (wil hand geven)

Benny Iedere zot moet zijn spelletje kunnen spelen. (geeft hand) Gij zijt geen intellectueel. Altijd zwaar werk gedaan zeker?

Louis (toont handen) Nooit gewerkt.

Benny Ik wist niet dat ge van zien werken ook eelt op de handen kon krijgen?

Louis En moe worden ook. Ene van het stad, zeker?

Marleen (tot Benny, wijst naar de deur rechts) In die gang is uw kamer. 602. 601 is van Louis. We brengen straks uw spullen wel. (af)

Benny Voorzichtig met mijne laptop.

Louis Wat kunt ge daar mee doen?

Benny kijkt geërgerd naar Louis en zet zich in een zetel.

Benny Ze zouden de mensen zo een beetje volgens de graad van beschaving bij elkaar moeten zetten.

Louis En volgens de menselijke soort. Vrouwen, mannen, halve debielen, ...

Benny Ten minste.

Louis Als ge wist dat het voor lang was, ja, misschien. Op deze verdieping is het maar een kortstondig verblijf. Hier is het een komen en gaan.

Benny Ik heb met vele fijne mensen kennisgemaakt. Fijne mensen.

Louis Dan valt dat hier tegen. Een fijne afronding. Zo op het laatste moment van uw leven met het gewone volk kennismaken, valt zeker tegen.

Benny Ja. Maar, iedereen leeft graag.

Louis Tot hij doodgaat.

Benny Hoelang hebt gij nog?

Louis (tast aan zijn voorhoofd) Het is rustig vanbinnen. Ik denk nog een tijdje.

Benny (weent) En ik had nog zovele plannen.

Louis Dat is goed. Met vele plannen gaat ge langzamer dood. Gewoon dood wakker worden is de max. Als een kaars die langzaam opbrandt. Zo op een morgen, als ze de temperatuur komen opnemen, extreme waarden laten optekenen. Geen paniek. Men roept er een dokter bij. Zo ene die toevallig in de gang passeert, na de ochtendkoffie. En als die knikt, is het prijs. Dan komt er een tweede verpleegster bij, meestal een stagiaire. Eentje dat vies is aan een nog warme dode...

Benny Zwijg. Laat me gerust.

Louis Ge hebt gelijk. (naar het open raam toe) Hoog tij. Vloed. De madammekes zijn zich al aan het insmeren. Lichtbruin bakken, niet meer. Als het water terugtrekt, veroveren ze een stukje van het strand. En maar bakken. Bakken en braden met, hoe heet dat soort margarine ook weer? En straks een echte Brusselse wafel met veel slagroom. We zijn toch met vakantie, niet?

Benny Loopt er al veel volk rond?

Louis 't Is bijna middag. Dan komen ze allemaal uit hun schelp. De mannen lopen nog wat verloren, maar de vrouwen zijn al actief. Een nieuw kleedje, en een andere pot met van die witte zonnebrandpap. Ze zetten een donkere zonnebril op en voor de rest geven ze de zon meer dan kansen genoeg.

Benny Ik kom eens kijken. (naar het raam toe).

Louis (maakt plaats voor Benny)

Benny Ziede gij de zee.

Louis Zeker. Ik weet waar ze is. Daar. Ziet ge ze?

Benny Ik zou mijne verrekijker moeten hebben.

Louis Daar heb ik niets tegen.

Benny Straks brengen ze mijn spullen.

Louis En uwe laptop. (kijkt door raam) Zo van die jonge dingeskes die voor de eerste keer naar de zee komen en zo van die dinges dragen die met een soort koordje vastgeknoopt zijn. Eten en drinken. Bloot wit vlees.

Benny Zouden ze weten dat wij hier met onze laatste blikken naar hun kijken? Bekeken worden door stervenden moet toch ook een kick geven.

Louis Ik geef het nog niet zo vlug op, kameraad. Ik denk dat ik hier nog een tijdje van het leven ga genieten.

Benny Noemt gij dat genieten?

Louis Leven is genieten. Vroeger heb ik eens al mijn kwalen en lichamelijke gebreken opgesomd. Zeven stuks. Nu mankeer ik alleen nog in mijne kop. Ik kan eigenlijk toch redelijk genieten. Als ik een nieuwe kop kon krijgen, dan kon ik terug gaan voetballen of fietsen.

Benny Dat voetballen is toch al lang geleden.

Louis Ja. Maar ik geniet er nog van.

Benny Wanneer komen ze hier opruimen?

Louis Eens per maand.

Benny Al die papieren...

Louis Ik ben een boek aan het schrijven.

Benny Doe dat op uw kamer. Ik hou niet van slordige toestanden.

Louis Ik vraag me af waarom ze een bloempot in deze afdeling geplaatst hebben.

Benny Ik ga reclameren. Mij voor bloempot verwijten.

Marleen (op) Een gezellig babbeltje, heren? (met valies van Benny, zet die neer)

Benny Kan die kerel niet in een andere afdeling gestopt worden?

Louis Hij is tegen de heimatliteratuur. Hij is van een betere afkomst en wil met werkvolk niets te maken hebben.

Marleen We gaan allemaal dood, heren.

Louis (tot Benny) Nu hoort ge het ook eens van iemand anders.

Marleen (tot Benny) Alles was al ingepakt, maar de verrekijker was bijna vergeten. Mag ik er eens doorkijken, naar de zee. (haalt verrekijker uit een zak van haar kleding, naar het open raam toe) Mag ik eens kijken?

Benny knikt.

Louis Daar komt niks van. Water is water.

Marleen En die madammekes dan?

Louis Er zijn geen madammekes. Alleen water.

Benny Geef die verrekijker eens naar mij. (Marleen geeft die. Benny kijkt door de verrekijker) De redders zitten te vrijen.

Marleen Ze zullen pauze hebben. Gewoonlijk eten zij rond dit uur koffiekoeken.

Louis Hoeveel, met hoeveel zijn ze? Twee?

Benny Zwijg. Ik ben aan het inzoomen.

Louis Mag ik eens kijken?

Benny Neen. Gij kunt door zo een verrekijker niets zien.

Louis (kijkt met hand boven de ogen) Maar dat redderinnetje heeft een tatoeage op haar rug.

Benny Waar? Ik zie niets.

Louis (wijst) Helemaal links. Twee tatoeages zelfs. Een heks en een spook. Een verkeerde keuze, vind ik.

Benny Wilt gij eens kijken? (geeft verrekijker aan Louis)

Louis Ik zal dat niet kunnen. (kijkt door de verrekijker) Jammer. De koffiekoeken zijn op. Ze gaan weer werken. (Louis geeft verrekijker terug aan Benny)

Marleen Straks nog eens proberen. Ik had ook eens graag gekeken. (met valies af naar de kamer van Benny, voordat ze afgaat)

Louis Gij kunt nog jaren kijken.

Benny (naar Marleen toe, neemt de valies over) Ik zal ze zelf wel naar mijn kamer doen. Dan kan ik wat rusten. (af)

Louis Dat is een schoon kerstgeschenk. Alleen: het is redelijk vroeg voor een kerstgeschenk. Ik was king George van een land zonder onderdanen. En nu komt

iedereen tegen mijn troon pissen. Heeft dat geval ook kanker? Dan zijn ze toch niet kieskeurig.

Marleen (zet zich in een zetel) Ik ben moe, Louis. Moe.

Louis Moe? (naar Marleen toe, zet zich ook in een zetel) Ge moet wat meer rusten. Rusten voordat ge moe wordt. Dat is toch simpel.

Marleen Uw miserie ligt alleen in deze plaats, ik draag veel miserie mee naar huis en daar wacht er ook weer het een en ander.

Louis Prinses, waarmee kan ik u helpen?

Marleen Met niets. Het zijn de zorgen hier en daar en nog eens zorgen elders.

Louis (recht, naar het raam toe, kijkt naar de eindeloze kuststrook) Kijk eens! (wenkt met zijn armen) Kijk eens! De zee. Altijd in beweging, nooit met rust. Kom eens naast mij staan. (Marleen traag naar Louis toe) Ik zou u een kus kunnen geven, maar ik doe het niet. Ik zou u kunnen besmetten. Ja, ik weet het: kanker kunt ge zo niet krijgen, maar misschien heb ik nog wel een soort of twee van die virussen of iets wat er op lijkt. (Marleen staat nu naast Louis) Ziet ge dat schip? Rood van onder en wit van boven. Ziet ge het springen van golf naar golf? Een soort bokkensprong in volle zomer. Op dat schip werken mensen, vanzelf blijft dat niet varen, mensen die werken voor de kost. Misschien ook ongeneeslijk ziek zijn, maar in een stadium dat ze het zelf nog niet weten. Mensen met zorgen ook. De matroos die papa is van een ziek kindje. Of een grote dochter die niet wil studeren en alleen maar aan pret maken en profiteren denkt. Iedere mens heeft zorgen, prinses.

Even is het stil, dan doet Marleen een stap in de richting van Louis en geeft hem een zacht tikje tegen zijn linker kaak. Op dat moment komt Benny uit de deur van de gang naar de kamers. Hij blijft staan.

Marleen De zee is mooi, Louis. (ziet Benny staan, kijkt naar hem, af)

Benny De verpleegsters opvrijen.

Louis Hebt gij gezien dat ze mij een klop tegen mijne kop gaf? Dat zal mijne tumor niet zo graag gehad hebben.

Benny Zo bedoelde ik het niet. Die Marleen is wel een goeie, denk ik.

Louis Ik ben er zeker van.

Benny (wijst naar de papieren op de tafel) Nog niet opgeruimd?

Louis Dat blijft daar liggen.

Benny (naar tafel toe, bekijkt de papieren) Die balpen moest leeg zeker?

Louis Ja, normaal kan ik er 60 bladzijden mee schrijven, maar ik hoop hem vlugger leeg te hebben.

Benny Gij hebt meer talent in het tekenen dan in het schrijven van letterkes. Ik kan dat niet lezen.

Louis Ik ook niet. Daarbij gij moet dat toch niet lezen.

Benny Gij hebt in jaren geen letterkes meer geschreven.

Louis Ventjes getekend.

Benny Kan. Wat is eigenlijk de bedoeling?

Louis Die balpen leegschrijven. Het is een opdracht van de dokter. Bezigheidstherapie. Terwijl ik daarmee bezig ben, vergeet ik te denken aan mijn laatste moment. Ziet ge?

Benny Gij kon ook vliegtuigjes bouwen. Papieren vliegtuigjes.

Louis Ik schrijf een boek. Over mijn leven.

Benny Maar wie gaat dat kunnen lezen?

Louis Ik, als het wat meezit. En de dokter ook.

Benny Heeft die niets anders te doen?

Louis Hij komt hier uitrusten.

Benny Ik ook. (bekijkt een bladzijde.) Ge vergeet punten en komma's.

Louis Schrijven heeft met gevoel te maken.

Benny Klopt. Succes er mee!

Louis Dank u. (gaat in zijn troon zitten) Gij waart vroeger, ...inspecteur van de belastingen?

Benny Misschien. Het is voorbij, man. (naar raam toe, kijkt naar buiten) Ik zou u misschien kunnen helpen.

Louis Waarmee?

Benny Met dat boek van u. Ik kan vlot schrijven. Ik zou misschien zelfs voor de tekeningskes kunnen zorgen.

Louis Ik schrijf mijn eigen boek zelf.

- Benny Zoals ge wilt. Ik wilde u maar helpen. Binnen honderd jaar zijt ge nog niet klaar met dat boek.
- Louis Geen probleem. Als die verdomde balpen maar leeg geraakt.
- Benny Schrijven is werken, man. Schrijven en dan terug kapot scheuren en opnieuw beginnen. Waarover gaat het boek? Of weet ge dat nog niet?
- Louis Over mezelf. Over mijn jeugd. En het eerste bedrijf, zo noemt men toch het eerste stukske, denk ik, gaat over zwemmen in de beek. Wij hadden geen zwembroek en ik had een onderkleed van mijn mama genomen en tussen mijn benen toegenaaid. Maar ik kon niet zwemmen. En in de Nete ben ik eens bijna verdronken. Als ik daaraan terug denk... ik heb toen mijn redder vergeten te bedanken. Het was een grote dikke rosse.
- Benny En nooit meer in de Nete gezwommen?
- Louis Jawel. Als ik gedaan had met overgeven, ben ik meteen terug in het water gesprongen. De rosse heeft zich toen kwaad gemaakt en ik heb hem nooit meer gezien.
- Benny Het wordt zeker een mooi boek.
- Louis Niemand zal het willen lezen. Ik heb te weinig gestudeerd.
- Benny Ge moet het vooral zelf graag schrijven en achteraf zelf lezen. De rest is bijkomstig. Ge moet Harry Potter niet na doen.
- Louis Kunt gij goed tekenen?
- Benny Kunt gij een boek schrijven?
- Marleen (op) Het gaat over cultuur, hoor ik. Spuitjes, heren. (geeft eerst Louis en daarna Benny een injectie in de opperarm.) Straks is er de soep. Heerlijk. Iedere dag heerlijke soep. (af)
- Louis Als ze drie keer op een voormiddag met spuitjes komt, is er wat aan de hand.
- Marleen (even terug op, tot Benny) Straks, nog voor de soep, kom ik u halen. Wat testjes. Achteraf smaakt de soep het beste. (af)
- Benny We zouden wat kunnen kaarten.
- Louis Daar kan ik mijn hoofd niet bijhouden. Ik ga wat koning spelen. King George van de zesde verdieping.
- Benny Gelukkig dat zot doen geen zeer doet.

Luc (een vroegere komiek, op. Hij is zeer levendig en is precies altijd met publiek bezig) En hier zijn we dan, heren. Laat ik me even voorstellen. Luc, artiestennaam Luuk. (kijkt rond) Gij bekijkt mij zo vies? Ja, ik ben Luuk. U herinnert zich blijkbaar niet meer wie Luuk is.

Louis Luuk? Neen. Nooit van gehoord.

Benny (wat gestoord) Zijt gij zeker dat gij niet verloren gelopen zijt?

Luc Ik kom hier mijn laatste adem uitblazen. Kamer 603 heeft men gezegd. Is dat hier?

Louis (wijst) Achter die deur bevinden zich de kamers. Dit is de aperitiefruimte. En die troon is van mij. Daar blijft iedereen met zijn poten van.

Luc Ik wilde daar eventjes gaan inzitten.

Louis Met uw poten afblijven.

Luc En als ik het nu schoon vraag?

Louis Vooruit, omdat gij het zijt.

Luc snelt naar de troon, zet zich met veel geste, kijkt naar Benny en Louis.

Luc Gij zijt een bende klootzakken. Wilt gij echt graag doodgaan? Ik ga ze hier eerst arm eten. Ik wil iedere morgen een English Breackfast. Jongens, laat ze maar komen. En 's middags een lekker visje of een steak met peperroomsaus. Voor 's avonds ben ik niet zo kieskeurig. Pannenkoekjes met een bol vanille-ijs, twee crock monsieur of overschotjes van de middag. Moet toch kunnen. Doet u mee?

Benny Waar denkt gij wel dat gij zijt?

Luc Hotel Met Zeezicht. En hoe komt het dat hier geen muziek is? Ik heb een massa cd's vol gezongen. Zal ik eens een aria van het levenslied zingen. De broek van ons memoe, Zeg maar ja tegen het leven, Rozen voor Sandra, of liever een soort kerkmuziek?

Benny Praat gij altijd zo veel?

Luc Alleen als ik emoties wil verbergen.

Louis Gij moogt mijn schildknaap zijn. Of een soort hofnar. Maar dan moet ge toch een beetje kunnen zingen.

Luc En wat vinden de heren van mij?

Benny Zijt gij zeker dat gij niet verloren gelopen zijt?

Luc Ik kan niet verloren lopen. Ik ben overal thuis. Ik vind het hier prima.

Louis Wij niet. Wij houden van rust en regelmaat. Doodgaan moet met een stukje eerbied voor het leven gebeuren. Moet ge uw kamer niet inspecteren?

Benny De derde in de gang links. 603.

Luc Vooruit dan maar. (naar de deur toe) Wanneer hebben ze hier nog eens gelachen? Ik bedoel de brede lach met tranen over de wangen?

Louis Lachen?

Luc Het tegenovergestelde van wenen!

Louis Wacht eens, lachen? Toen ik mijn nieuwe valse tanden gekregen heb.

Luc En 's anderen daags zei men dat ge kanker had?

Louis Ik was worst aan het eten en op zeker moment ging mijn mond niet meer toe.

Luc Ja, dat is om te lachen. (lacht)

Louis Dat was helemaal niet om te lachen. Ik kon bijna geen adem meer krijgen.

Luc Achteraf goed gelachen, ja, ik ken dat.

Louis Ze hebben bijna mijn keel moeten opensnijden

Benny 603. (kijkt naar Luc)

Luc Ik blijf niet lang weg. Ik vind dat wij nog eens goed moeten praten. Ik wil u beiden terug leren lachen. (zingt, terwijl hij afgaat) Met de lach door het leven. Geven en nemen, ... (af)

Louis en Benny kijken Luc na.

Benny Mag die kerel geen pak papier van u lenen. Als die zijn levensverhaal schrijft, dan is het hier een tijdje rustig.

Louis Tenzij hij uit het raam springt. Het schijnt nogal mee te vallen. Voor de inkom ligt een grote mat en daar moet ge toch naar kunnen mikken, denk ik.

Louis en Benny naar het raam toe, kijken naar beneden.

Benny Dat is te doen. In het slechtste geval zal ik die kerel even aanporren.

Louis En aan die afvoerpijp kan hij zich even vasthouden. Vallen in twee stukskes. Dan is het zo hoog niet. Zoiets werkt drempelverlagend.

Benny Dan kan die mat nog voor iets anders gebruikt worden.

Marleen (op) Is er geen bezoek geweest?

Benny Bezoek?

Marleen Een komiek.

Louis Een zekere Luuk.

Marleen Het is een gift van de directie. Iedere kamer krijgt een komiek.

Louis Een ferme gift. En wat komt die kerel hier doen?

Marleen Kom, Louis. Dit is toch een pracht kerel.

Louis Vrouwen oordelen anders over mannen, hebben ze mij altijd gezegd.

Benny Dit is toch wel een sport te laag op de maatschappelijke ladder.

Louis Een hele ladder.

Marleen Hij brengt vreugde in uw leven. Ge zult wel zien. Kom, Benny!

Benny Wat nu weer?

Marleen Gij zijt nog voor de soep terug. (tot Louis) King George, uw troon staat leeg.

Louis Ik weet niet wat zeggen.

Benny Zwijg dan. Even stilte kan geen kwaad.

Benny en Marleen samen af. Louis, denkt na, stapt naar zijn troon, zet zich.

Einde tweede scène

DERDE SCÈNE

De late namiddag

Louis zit op zijn troon en is met zijn boek bezig. Op zijn knieën heeft hij een kussen gelegd en zo heeft hij een soort schrijfplank. Hij verbetert geschreven woorden.

Marleen rijdt met een rolstoel Benny op. Hij is nog versuft van de testen die hij ondergaan heeft. Zijn hoofd hangt wat schuin.

Marleen En hier zijn we dan.

Louis Gij komt van ver, zeker?

Marleen Benny wel. Ik van de tweede verdieping.

Louis Wat wilt ge daar nu mee zeggen?

Marleen Hij is een hele tijd buiten westen geweest. Het waren zware testen.

Louis Waarvoor dienen die testen? Ons lot is toch al bepaald. Weer de een of andere fabrikant van geneesmiddelen die een nog levend proefkonijn nodig heeft. Ge weet toch dat het jaarlijks etentje van de verpleegsters door de fabrikanten van chemo en die dingen getaald wordt?

Marleen Twee diners, Louis. En om de vijf jaar een weekendje met de dokters.

Louis Dat wist ik niet.

Marleen Ik ook niet. Waar moet ik Benny zetten?

Louis Vraag dat maar aan hem zelf.

Marleen Dat zal moeilijk gaan.

Louis Voor het open venster. Met zicht op zee. Zo een beetje frisse wind zal hem goed doen. Met al die chemique van die medicamenten. (naar Benny toe) Deze morgen was hij nog een levendige kerel. En langs alle kanten gezond. Hij had wel wat veel noten op zijn zang, maar iedereen mankeert iets. Hij is ten slotte een intellectueel. Hij wil zelfs mijn teksten verbeteren. Wat deed hij vroeger in het leven?

Marleen Daar houden wij ons niet mee bezig. Hij heeft een verzorgde uitspraak en dat is altijd prettig. Hij trekt zijn mond open als hij iets wil zeggen. Zijn vrouw heeft iets met politiek te maken. Ze draagt een pelzenjas.

Louis Dan is ze niet bij Groen! Liberaal of CD&V dus. Daar zit dan wel wat geld achter.

Marleen (zet Benny voor het raam) Zou, dat zo goed zijn?

Louis (naar het raam toe) Haal nu vlug een emmer water om hem wakker te maken. Zo kan hij niet van de zeelucht genieten. Slaapt hij nu?

Marleen Hij is aan het wakker worden.

Louis Trekt iedereen zo een lelijk gezicht als hij wakker wordt?

Marleen Gij niet, Louis. Als jij wakker wordt dan verschijn er een brede glimlach op uw gezicht. Gij droomt altijd van koningen en prinsessen.

Louis En toch lig ik altijd alleen in mijn bed. Als dat voor ene keer kon veranderen, dat zou plezant zijn.

Marleen Die ziekenhuisbeddekens zijn niet breed genoeg.

Louis Voor de gelegenheid zou ik me wel heel smal kunnen maken. En desnoods kan er gestapeld worden. Wie boven en wie onder en eens verwisselen.

Benny (al wakker wordend, traag sprekend, onregelmatig) Zijt gij over mij bezig? Ik wil bij geen homo in het bed liggen.

Louis Hier zijn geen homo's, beste kerel. Als ge echt serieus ziek zijt, dan verdwijnen alle seksuele verlangens.

Marleen Hoe voelt ge u?

Benny Zat. Alsof ik moet braken, maar dat het niet wilt lukken.

Louis Uw ogenopenhouden is belangrijk. (kijkt door het raam) Het is vandaag marktdag.

Benny Aan de zee?

Louis (wijst) Hier ziet ge dat? (wijst naar van de zee weg) Autovrij vandaag. Alle straatjes en op het plein voor de kerk.

Marleen Ik heb nog een verrassing voor u, heren. Straks.

Louis Wat voor verrassing?

Marleen Een verrassing. Voor de ene goed en voor de andere niet goed. Ik heb ook gezorgd voor een lekker puddingske bij het eten. (af)

Benny (kijkt door het raam, Louis helpt hem recht) Van waar komt al dat volk?

Louis Uit al die kartonnen dozen. Appartementen, noemen ze dat. Ik noem dat soms konijnenhokken. Toeristen.

Benny En ze lopen allemaal met plastic zakjes en dozen. Een echt mierennest.

Louis De meeste toeristen eten pas 's avonds een volle maaltijd.

Benny In ieder geval: ze leven langer dan wij. Als wij dood zijn, kunnen zij nog een lekkere friet biefstuk eten.

Louis Vanuit de hemel zal ik dat allemaal aandachtig kunnen volgen.

Benny De hemel? (rijdt met rolstoel naar de tafel) Kunt ge mij wat helpen, Louis? Of moet ik king George zeggen.

Louis Voor vrienden is er altijd een speciale regeling. (helpt Benny in een zetel) Voelt ge u al wat beter?

Benny Ik heb al geen goesting meer om over te geven.

Louis Dan is er straks plaats voor die speciale pudding die de verpleegster beloofd heeft.

Luc (op, teatraal) Schenk die rozen naar Sandra. (zingt luid)

Benny Mijne kop. Kan dat wat stiller?

Louis Luc, kunt ge dat volume wat aanpassen?

Luc Wanneer mag ik dan eens zingen? 's Morgens gaat het niet omdat mijn stem dan niet opgewarmd is, na de middag moet ik wat rusten en in de namiddag heeft de ene of andere sjarel hoofdpijn.

Louis Benny was bijna stervende. Ze hebben hem daarnet teruggebracht. Zijne kop staat niet meer vast op zijn lijf. Een beetje meer respect, voor collega's.

Luc Sorry, dat wist ik niet. Liever een ander melodietje? Een luisterliedje?

Louis Even playbacken.

Luc (naar Benny toe) Sorry, ik wist niet dat ge al zover waart.

Benny Ik kom er terug door, man. Ik geef het niet af. Alleen al voor het gezelschap zou ik hier nog een tijdje willen blijven. Maar gij moet nog leren zingen. Gij maakt te veel wind.

Luc Als beroepsmuzikant heb ik al een hele weg afgelegd.

Benny Maar de laatste tijd zijt ge regelmatig verloren gelopen. Dat gebeurt zo.

Luc Ik gaf hier aan de zee jaarlijks, in de zomer, een tiental concerten.

Louis Voor gepensioneerden. Die zijn tevreden als ze goed warm zitten en niet te veel moeten betalen.

Luc Ik bracht echte kunst.

Louis Kunst bestaat niet. Hebt ge al opgemerkt dat de kunstenaar altijd eerst moet zeggen dat iets kunst is, voordat sommigen het beginnen na-apen?

Marleen (op, gevolgd door Maria, een oude vrouw) En hier is Maria dan!

Louis Begot, dat is een verrassing. Komt Maria hier kuisen? Bij drie oude venten mag er wel een borstel gebruikt worden.

Marleen Maria komt maar eens op bezoek. Zij heeft in jaren geen venten meer gezien. Dat zegt zij toch.

Louis Wij zijn geen venten. Wij zijn onzijdig. Noch vis, noch vlees.

Marleen Maria is een bekende schilder. Vroeger schilderde zij stillevens. (af)

Louis Stillevens? Dan is ze hier op haar plaats. Tussen wat bloempotten misstaan wij niet.

Maria Voor dit gezelschap is er geen verf gemaakt. Tenzij er alleen met blauw geschilderd wordt. Licht en donker blauw.

Louis En valt het zo een beetje mee?

Maria Wat?

Louis Venten, begot.

Maria (kijkt naar Benny, Luc en Louis) Neen. (wil weggaan)

Louis Blijf.

Maria Waarom?

Louis Dat ik u nog eens goed kan bekijken. Gij moet vroeger een mooie vrouw geweest zijn.

Maria Dat ben ik nog! Alleen wat ouder. Wat rimpeltjes, manneke.

Luc (zingt) Schenk die rozen voor Sandra... (of iets anders)

Benny Mijne kop.

Louis Kattengejank, ze horen dat tot op het strand. Seffens komt er een tsunami.

Luc Dat ik bij zo een bende cultuurbarbaren terechtgekomen ben is toch ondankbaar.

Louis Hier was een bed vrij, kameraadje. Een bed. En meer moet ge hier niet verwachten.

Luc Bij een halve gek die zegt dat hij koning is en iemand die bijna dood is.

Louis En ze gooien hier iemand binnen die denkt dat hij kan zingen. Maar hij doet het behang van de muur vallen, door zijn lawaai. We zijn hier in afwachting dat we doodgaan, kameraadje. En dat duurt voor de ene wat langer dan voor de andere. Maar het uur komt.

Luc Zo stom door dat open raam naar buiten vliegen. Handen en benen spreiden en proberen te vliegen. Naar de hemel vliegen. Misschien lukt het wel van op het strand te landen.

Louis Landen zal zal zeker lukken, maar waarschijnlijk op de esplanade. Blijf maar hier, boven. Hier krijgt ge nog eten ook.

Benny Water, water, graag.

Maria haalt een fles water met een glas en biedt Benny een glas aan. Benny drinkt. Maria zet zich. Dokter op.

Dokter (tot Benny) Gaat het een beetje?

Benny Ik leef nog.

De dokter onderzoekt Benny. Maria naar deur. Steekt hand omhoog bij wijze van groet. Af.

Dokter Ik kom straks nog eens terug. (af)

Luc Vliegen, naar de wijde wereld. (maakt vlieggebaren voorbij de venster, neuriet, af.)

Benny Hoe, hoe zit het met het boek?

Louis Waar spreekt gij nu over? Gij zijt bijna dood...

Benny Ik ben het al bijna te boven gekomen. Kom, wat hebt ge al geschreven?

Louis (geeft pak beschreven papieren, dat hij van onder de troon haalt, aan Benny) Hier!

Benny (lacht) Moet dat een boek worden?

Louis Dat had ik van u niet verwacht. Gij lacht mij uit!

Benny (bekijkt papieren, schikt ze een beetje) Gij wordt een echte kunstenaar.

Louis En weer lacht gij mij uit.

Benny Kom, help me eens in dit voertuig. (Louis helpt Benny in de zetel. Duwt de rolstoel naar de deur aan de uitgang, terwijl Benny de papieren bekijkt.) Ge hebt al veel geschreven. Prachtig.

Louis Ik wil helemaal geen boek schrijven.

Benny Ge kunt uw zinnen er op zetten. Ge weet wat doen.

Louis Ik zal dat boek nooit afkrijgen.

Benny Moet dat?

Louis Dan wordt het nooit gedrukt.

Benny Moet dat? (hand aan hoofd, voelt pijn, bekijkt de papieren) Ge hebt talent.

Louis Is dat een andere manier om me uit te lachen?

Benny Ik meen dat. Ik lach er niet mee! Gij hebt talent. Ja! Maar...

Louis Maar, er zijn er duizenden die talenten hebben.

Benny Klopt. Weet ge, ge moet geen aandacht geven aan een onverzorgde schrijfwijze. Dit is de eerste versie van uw boek, ten minste: het begin ervan. Ook punten en komma's moet ge nu niet belangrijk vinden. Schrijf maar, nummer de bladzijden en ga maar door. Ge zijt op de goeie weg! (hij neemt een tweetal blz. van de stapel, leest die nog eens extra en scheurt die dan in de langsrichting door. Louis kijkt toe maar durft niets te zeggen. Benny scheurt nog een stapeltje papieren en dan nog een. Uiteindelijk blijven er maar enkele papieren over.) Hebt ge nog papier?

Louis Zo alles kapot scheuren, waar ik zo hard aan gewerkt heb.

Benny Schrijven is kapotscheuren. Geef me nog eens een glas water!

Louis (geeft glas water aan Benny) Schrijven is kapot scheuren en dan?

Benny Opnieuw beginnen en opnieuw beginnen.

Louis Was ik er maar nooit aan begonnen. En gij hebt mijn droom kapot gemaakt. Waar ik zo hard aan gewerkt heb.

Benny Ge hebt nog wilskracht. Goed. Het zal u wel lukken.

Louis Maar mijn beste zinnnetjes, waar ik zo fier over was, ...

Benny Kapot.

Louis Waren die dan niet goed?

Benny Neen.

Louis En ge zegt dat ik talent heb?

Benny Ja.

Louis En dan? Man, speel niet met mijn dingens!

Benny Ik zou niet durven.

Louis (naar raam toe) Ik kan beter door dat raam springen.

Benny Als ge daar goesting voor hebt? Doen, man. Maar ge zult dat niet doen. Ge zult verder schrijven aan uw levensverhaal en ik wil dat lezen.

Louis Gij zou de fouten verbeteren, stelde gij zelf voor. En wat doet ge nu? Alles kapot scheuren en zeggen dat ik talent heb. Ik kan u niet meer volgen.

Benny Het spijt me, Louis. Misschien de werking van de medicatie.

Louis Als het dat is, dan vergeef ik u.

Benny Neen, dat is het niet.

Louis (naar pak papier dat onder zijn troon ligt, neemt er een pakje uit en presenteert dat aan Benny) Zoudt ge dat nu al willen scheuren? Dat bespaart mij veel werk.

Benny Les één: als ge 10 blz. schrijft, scheur er dan achteraf 9 kapot. Maar maak telkens een goede keuze.

Louis Wat kende gij van schrijven? Ik heb zo eens en metser gekend die alles het beste wist maar zelf geen mortel kon maken. (doet pak papier weg onder zijn troon)

Benny Vergelijk mij maar met die metser.

Benny wil rechtstaan maar dat lukt niet.

Benny Duw mijn Lada eens. Ik wil wat gaan rusten in mijn kamer. Hebt gij vroeger nooit geschreven?

Louis (rijdt met rolstoel richting deur naar de kamers) Neen.

Benny Wat?

Louis Opstelletjes voor de kinderen van mijn broer. Lang geleden. En die las ik dan voor.

Benny Kunt ge mij nog even naar het raam rijden? Ik wil de zee nog eens zien.

Louis Gij weet niet wat dat voor een inspanning kost.

Benny En dat kapotscheuren van dat papier dan?

Louis (met Benny naar het raam) Is het goed zo?

Benny Het is al bijna avond. Nu zitten de madammekes in de tearooms. Pannenkoeken te eten of een lekkere ijsroom. (kijkt door het raam) En nu naar mijn kamer, of moet ik Marleen bellen?

Louis Het is al goed. (met Benny naar de deur, opent de deur, Benny luistert even.)

Benny Rij maar verder. Bobbejaan Schoepen slaapt al. (beiden af)

Maria op met een kommetje rijstpap met suiker, eet met lepeltje terwijl ze naar het raam stapt, dan naar de zetel, bekijkt de papieren die Benny kapotscheurde.

Maria De verloedering van het milieu gaat zelfs hier door. Een halve boom en dat voor niks. Welke kleuter is hier komen spelen? (eet verder van haar kommetje rijstpap)

Louis (op, kijkt verwonderd naar Maria) Gij hier?

Maria Ik weet nu de weg.

Louis En ook de weg terug, vermoed ik?

Maria Bij de vrouwen, op de andere verdieping is het gezelliger!

Louis En dan?

Maria Mannen maken er een varkensstal van.

Louis Omdat mannen eigenlijk een moderne soort van varkens zijn.

Maria Klopt.

Louis Wat hebt gij hier te maken? Dat is inbreuk in onze privacy. Hier mogen wij ons uitleven, voordat we doodgaan. Het is onze laatste wens die in vervulling gaat.

Maria Misschien zoudt ge nog een wens in vervulling kunnen laten gaan. (legt papieren neer)

Louis Het is al genoeg. Wij stellen het hier uitstekend. En die kleuter die die papieren beschreef dat ben ik.

Maria Ik had zo een vermoeden. Misschien kan ik u leren tekenen. Want van schrijven hebt gij geen kaas gegeten.

Louis Benny zei dat ik best kon leren schrijven. Een boek.

Maria Benny? Ja? Die zou het misschien kunnen weten. Hoe is zijn achternaam nu ook weer?

Louis Hier tellen geen achternamen. Binnen enkele weken zien we mekaar misschien niet meer. Als het wat tegenzit en mijne tumor begint te wroeten, dan komt er extra medicatie, maar dat zegt u niet veel.

Maria Ik ken dat maar al te goed.

Louis Zo een geschilderd portret van mij, dat zou ik nog wel willen. Levensecht.

Maria Nu vraagt ge wel wat veel. (bekijkt Louis) Van u is er geen portret te maken. Gij pleegt zelfmoord als ge uzelf op die schilderij zou zien.

Louis Kunt ge zo slecht schilderen?

Maria Ze zeggen dat ik de mooiste schilderijen van heel de wereld kan schilderen.

Louis Tegenwoordig liegen de mensen zonder schaamte. Hebt ge al ooit geschilderd?

Maria Ik denk het wel. Ik heb zelfs al mijn materiaal op mijn kamer.

Louis Ik veronderstel dat ge dan toch iets van schilderen afweet. Zo een flinke vent, dat moet toch kunnen?

Maria Normaal gezien wel.

Louis En abnormaal gezien?

Maria (bekijkt Louis langs alle kanten) Misschien kan het wel. Met veel blauw en zwart.

Louis Rood en geel zijn mijn kleuren. Natuurlijke kleuren.

Maria Van een kampeerwagen kunt ge geen hotel maken. Misschien, ja misschien.

Louis En ik zou graag een schilderij hebben op ware grootte. En in mijn blote.

Maria Wat?

Louis Maakt ge niet graag grote schilderijen? (neemt een pose aan)

Maria De grootte speelt geen rol. Maar, seks, ventje. Daar doe ik niet meer aan mee.

Louis Seks is een handeling. Bij seks gebeurt er iets. Ik vraag alleen maar een schilderij op ware grootte met alles erop en eraan. Ik poseren en gij met de verfkwestjes. Ge hebt toch al wel een blote vent gezien? En ik hou mijn onderbroek aan. Alleen op het laatste moment moet ge ook de onderkant schilderen. Alleen een beetje zwarte verf en ge moogt kiezen hoeveel ge gebruikt.

Maria (naar Louis toe) Louis, ge zijt een klootzak. (kwaad af)

Louis Rubens maakte toch geen problemen over al die blote vrouwen? En ik ben zeker dat ze achteraf wel een koffiekoekje gegeten hebben. (naar raam toe) De

madammekes kijken nu naar de tv. Thuis, Familie of zoiets, terwijl de bikini te drogen ligt. Want, morgen is er weer een nieuwe dag.

Einde scène drie

SCÈNE VIER

De volgende dag in de voormiddag

Koffiepauze. Louis, Benny en Luc genieten van een tas koffie. Marleen schenkt in.

Marleen Maria, van de andere verdieping, ge kent ze toch? (men knikt). Maria heeft een doosje pralines gegeven. Ze vindt deze ploeg toffe venten.

Louis Maria? Gisteren noemde ze mij nog klootzak.

Marleen Ze is verjaard. Vandaag.

Benny Moet ge daar nu pralines voor geven? Ik verjaar niet meer.

Marleen geeft doosje met pralines, biedt ze aan iedereen aan. Men neemt een praline. Benny bekijkt de praline, eet ze op. Louis en Luc bijten er telkens een stukske van. Drinken koffie enz.

Marleen Ik heb nog een verrassing.

Luc Als het pralines zijn, bewaar ze dan maar tot een andere dag. Te veel suiker is niet goed voor mij.

Marleen Iemand wil deze afdeling komen bezoeken.

Luc Wij zijn geen circusdieren.

Marleen Het is een vrouw.

Louis Met ons Maria hebben we hier al vrouwen genoeg gehad.

Marleen Ze wil een reportage maken.

Louis Een reportage. Wie is die vrouw?

Marleen Evry van de tv.

Luc Dat is een schoneke. Die heb ik eens in een sauna gezien.

Marleen Een reportage over een afdeling met mannen die ongeneeslijk ziek zijn. Hoe ze hun laatste tijd doorbrengen enz.

Luc Die kan schoon zingen. Ik heb ze al eens gehoord.

Marleen Gij weet er precies alles van.

Luc Vrouwen was vroeger een hobby van mij. Nu verzamel ik postzegels.

Marleen Ik moet nu een antwoord hebben. Kan het of kan het niet?

Louis En hoelang loopt die nimf hier rond?

Marleen Dat weet ik niet. Als gij ze moe zijt dan zegt ge dat maar.

Louis Laat maar komen.

Marleen En gij Luc, en Benny?

Luc Als king Georges gesproken heeft dan telt dat voor iedereen.

Benny King Georges op zijn troon, dat zou een mooi openingsbeeld zijn voor die reportage.

Marleen Dat bespreken jullie maar met die “nimf”. Ze is al in de buurt.(af)

Evry (nogal corpulent, trage bewegingen, handen meestal op schouderhoogte, veel geste) Goede morgen, heren!

Louis Ben jij Evry van de tv?

Evry Ja, ... van de tv.

Louis (tot Luc) In welke sauna hebt ge die nimf gezien?

Luc Ze zal wat bekomen zijn. Iedereen kan eens pech hebben. Die tv-mensen hebben regelmatig recepties en van dat ding. Enkele kilo's blijven er zo aanplakken. En bij de ene mens blijft dat langer plakken dan bij de andere. Enkele kilo's en ...

Benny En dan nog enkele kilo's en ge hebt een hele transformatie. (tot Luc) Schoon ogen, ja, dat wel. Maar de rest. Niet in mijn bed.

Louis Goede morgen, mevrouw!

Evry Juffrouw.

Louis Dat is toch bijna hetzelfde?

Evry Bijna wel. Het verschil is, dat ik aan geen man rekenschap moet geven.

Louis En dat geen man naar uw pijpen moet dansen.

Evry Heren, ik ben bijna nooit thuis, daarom. Een man moet ge minstens eens per dag knuffelen. En meestal is dat verloren tijd. Ge krijgt er niets voor terug.

Louis Mannen zijn ondankbaar. Ze willen wel veel krijgen, maar niets terug geven. Of toch bijna niets.

Evry Perfect.

Louis Ik begrijp u, mevrouw. Ik ben nooit getrouwd geweest. Ene keer verloofd. Ten minste, dat dacht ik. Op zeker moment vroeg ik haar ten huwelijk. Ik had al een reis naar Scherpenheuvel voorzien. Dat was toen al een hele verplaatsing.

Evry Maar het ging niet door.

Louis Juist. Hoe komt ge op dat idee, vroeg ze mij. Ik zei, dat ik dacht dat we al een tijdje goed met elkaar konden opschieten, en dat trouwen toch een logisch gevolg was. Men droomt toch van de toekomst?

Evry En ze had al een andere?

Louis Twee. Ze kon moeilijk kiezen, zei ze.

Evry Daar kan ik inkomen. En hoe is dat afgelopen?

Louis Ze heeft de natuur laten kiezen. Bij mij moest ze van aanrakingen niets hebben.

Evry Dan had ge het al moeten aanvoelen.

Louis En met die twee andere vrijers, zong ze alleen de hoogste noten. Van de ene leerde ze standjes die ze met de andere uitprobeerde.

Evry Slim.

Louis Op zeker moment was ze in verwachting en ze wist niet van wie. Aan mij vroeg ze of het van mij zou kunnen zijn, ze was namelijk op zoek naar de ware toekomstige vader. Ik heb haar gezegd dat ik niet eens wist hoe ge zoiets doet en waar dat ge zoiets doet.

Evry Hoe is het afgelopen?

Louis De ene man stak het op de andere. De zoon van de burgemeester ging in Schotland studeren en bleef jaren weg. De zoon van de brouwer is dronken onder een auto gelopen. Hij was wel niet dood, maar er was niet veel mannelijk meer aan. Later, heeft ze mij gevraagd of ik met haar wilde trouwen. Maar ik had toen zoveel werk dat ik geen tijd had.

Evry Nooit getrouwd?

Louis Ik zal zo wel doodgaan, zeker?

Evry En gij (wijst naar Benny) zijt Benny. Ken ik u van ergens?

Benny Neen. Al jaren kom ik nergens meer.

Evry Maar daarvoor? Een tijdje geleden?

Benny Ik denk het niet. Ik kom in geen cafés. Ik leef nogal teruggetrokken.

Evry Ik heb uw foto al ergens gezien, maar ik weet niet meer waar.

Benny Mijn foto? Een dubbelganger, zeker!

Evry Zijt gij hier al lang?

Benny Een tijdje.

Evry En hoe lang is dat?

Benny Ik weet dat niet.

Evry Wat doet men zo de hele dag?

Luc Eten en slapen. En tussendoor, ja wat zal ik zeggen. De dokters en verpleegsters komen ook eens langs. Met spuitjes en pillen. Onderzoekjes ook.

Evry Zo vanaf 's morgens? (noteert)

Luc Opstaan, geeuwen, naar de wc gaan, achter mijn broek zoeken.

Luc Eten en reclameren op de koffie die weer te koud en te zwart is.

Evry Wat zijn de verwachtingen?

Luc Verwachtingen?

Evry Dat er een nieuw medicijn is uitgevonden of zo?

Luc Neen, daar hoop ik niet meer op. De firma's hebben nu voldoende medicaties voor kankerbehandeling. Voor de normale gevallen. En die medicaties verkopen goed. Waarom zouden ze toch iets nieuws proberen? Zeldzame gevallen brengen niets op.

Louis Ik hoop er soms nog op. Als ze mijn tumor in toom kunnen houden, ben ik al tevreden. Soms lukt dat voor een tijdje en ben ik heel gelukkig, maar even later blijkt het toch niet meer te lukken. Er is geen weg terug. Maar wat langer leven is altijd graag meegenomen. Iedere dag is winst. Een feest, of toch iets dat er op lijkt.

Benny Ik weet hoe het met mij gestaan en gelegen is. Als de pijnen wegblijven of kunnen weggenomen worden is het al veel.

Evry En toch nog hoop hebben?

Benny Hoop op wat? Eigenlijk kunt ge ons vergelijken met de joden die men naar de gaskamers bracht. Gelukkig wisten ze niet dat het hun laatste reis was, terwijl wij dat wel weten. Als de trein stopt, hoeven we niet uit te stappen.

Evry Hoe kan men dan zijn dag doorbrengen? Moed hebben en volhouden, hoe doet ge dat?

Benny Wij hebben wel zwakke momenten. Die verwerken we een beetje in eenzaamheid.

Louis We hebben mekaars gezelschap. De vriendschap onder lotgenoten.

Benny Reizigers van de laatste trein.

Luc Ik zou er een liedje van kunnen maken. De trein van het leven rijdt naar de dood. Bij zijn aankomst stapt niemand uit.

Evry Lijkt me een beetje te triestig.

Luc De trein van het leven rijdt naar een verre bestemming, zonder einddoel. Door berg en dal. Door de morgen en de avond. De trein van het leven...

Evry Dat zal precies lukken. Wanneer gaat ge het voor mij zingen? Als het een beetje goed is, komt het op tv.

Louis Uw kans, Luc. Meteen een wereldhit.

Evry Dat kan ik niet garanderen. Als het goed is, breng ik het op uitzending. Als ik dat voor u kan doen? Waarom niet?

Benny En Louis schrijft een boek.

Evry Waarover?

Benny Over de liefde in zijn leven.

Evry Toch geen seks zeker? Daar heb ik al meer dan genoeg van gehad.

Benny Vertel!

Evry Op tv, wil ik zeggen. Wat zonder inspiratie geschreven is, maakt reclame voor seks. En zo haalt dat toch nog kijkcijfers.

Benny Wat een ontgoocheling. Ik dacht nu echt, dat er een boeiend verhaal zou verteld worden.

Evry Uw verhalen zijn boeiend. (tot Louis) Hebt gij nog boeken geschreven?

Louis Neen. Daarbij, Benny overdrijft wat.

Luc Hij doet alleen maar aan schoonschrift. Lettertjes met of zonder krolletjes.

Louis Neen, ik probeer een boek te schrijven. Maar het lukt niet zo best.

Evry Mag ik het eens lezen?

Louis Ik heb nog maar enkele bladzijden.

Evry Eentje is genoeg om te weten wat het zal worden. Mag ik het eens lezen.

Louis (haalt pakje papier van onder de troon, geeft het aan Evry, die het aandachtig bekijkt) En?

Evry Ja, wat moet ik zeggen?

Louis Uw gedacht. Ook als ge het niet goed vindt.

Evry Moeilijk. Het is niet slecht, maar ook niet goed.

Louis (wil het pak papier scheuren)

Evry Hola, zo bedoel ik het ook niet. Weet ge wat? Ge moet meer details vermelden. Gevoelens beschrijven. En dat in uw eigen woorden.

Louis En dan?

Evry Dan bezorgt ge mij dat pak papier maar. Ik ken wel iemand die het aandachtig zal lezen en hier en daar wat verbeteren. Om te schrijven moet ge talent hebben, maar er komt nog wel het een en ander bij kijken. Ik beloof niets, maar doe zeker mijn best. (tot Benny) En wat kan ik voor u doen?

Benny Bidden.

Evry Voor zoiets ben ik niet grootgebracht. Maar, als dat u plezier kan doen, waarom niet?

Benny Ik gokte maar. Ik geloof niet in bidden en alles wat met de kerk te maken heeft.

Evry Toch zou dat u misschien kunnen helpen. Baat het niet dan schaadt het niet, zegt men.

Benny Met bidden ga ik toch ook dood?

Evry Eigenlijk gaan we allemaal dood. Van de ene is dat al meer bepaald dan van de andere. Als ge er op zit te wachten, is het natuurlijk vervelend. Nog weken en maanden kunt gij het hier uithouden. Wie echter de moed laat vallen, heeft meer kans om vlug dood te gaan. Zorg voor een boeiende dagindeling. Denk aan wat schijnbaar onbereikbaar is. Verre reizen, Voetbal, tennis en nog wat allemaal. Blijft u vast in wat misschien nog kan komen.

Benny Gij zijt toch geen soort gebuisde pastoor, zeker?

Evry (kijkt rond, ziet troon) En voor wie is die troon?

Benny Voor king Georges.

Evry En wie is dat?

Louis Dat ben ik. Ik heb vroeger eens een toneelstukje gespeeld. Ik was king Georges. Soms repeteer ik nog stukjes daarvan. En dat doet me echt goed. En vanuit mijn troon kan ik door het geopende raam kijken. Naar de wereld van de mensen. Raar, dat men veel over mensen kan leren, zonder mensen te zien. Het is net als een ei eten en voelen of de kip toen gelukkig was.

Evry En vrouwen? Hebt gij helemaal geen behoefte aan vrouwen?

Louis Neen, seks is nooit mijn sterkste kant geweest. Ik moet veel rusten met mijn medicatie.

Luc Er komt hier wel af en toe een vrouw wat buurten.

Benny Maria?

Evry Ja, vertel eens wat van Maria.

Benny Zij is een lotgenote. Zij is echt sympathiek, maar tegen vrouwen kunnen wij niet praten. Mannen onder elkaar, dat lukt wel. En tussendoor eens goed vloeken, dat geeft moed.

Evry En de verpleegsters?

Benny Marleen is prima. Maar de laatste tijd doet ze soms ook zo raar. Ze zal toch niet ziek worden, hoop ik.

Evry Stel dat gij allen een wens mogen doen, wat zou dat dan worden?

Louis Ik zou eens naar Scherpenheuvel willen reizen.

Evry Scherpenheuvel? Wat is daar te zien?

Louis Ik weet het niet. Ik ben er nooit geweest. Met mijn “verloofde” wilde ik er naartoe rijden. Het is daar geweldig schoon, zegt men. Een golvend landschap en eindeloze vergezichten.

Evry Dan is het in de Ardennen veel schoner.

Louis In mijn ogen is er niets schoner dan Scherpenheuvel.

Evry Ge zijt er nooit geweest?

Louis Als het in mijn gedachten héél mooi is, dan zal dat in de werkelijkheid ook wel zijn. Ook de kerk moet mooi zijn. Men vertelde mij ook dat er wel honderd restaurantjes zijn.

Evry Wat gij mooi vindt is mooi, Louis.

Louis Dat peis ik.

Evry Benny, wat zoudt gij willen doen?

Benny Eigenlijk niks. Ik wacht gewoon af.

Evry Er moet toch iets zijn?

Benny Ik zou eens graag een echt engeltje willen zien.

Evry Wat?

Benny Een engeltje.

Louis Daar zult ge nog een tijdje moeten op wachten.

Evry (denkt na) Misschien kan dat wel. Ik zal eens goed nadenken. En Luc?

Luc Ik zou nog graag veel willen zien. Ik zou nog eens willen skiën. Van een hoge berg naar beneden, met een serieuze snelheid. Of een sauna met veel volk.

Evry (bekijkt haar nota's) Ik weet nu al het een en ander. Ik kan mijn reportage al uitschrijven. En wat die laatste wensen betreft: ik zal er eens over nadenken. Ik beloof niets, maar ik zie toch dat het een en ander mogelijk is. Ik stuur nog wel een cameraman.

Louis In de voormiddag zijn we nog beschikbaar, na de middag liggen we meestal in onze zetel of in ons bed. Zolang we per hele dag nog een halve dag goed zijn, kunnen we er van genieten.

Evry (geeft iedereen een hand) Tot ziens! En bedankt!

Louis Als ge zinnens zijt om nog eens terug te komen, blijf dan niet te lang weg.

Evry gaat voor het open raam staan, kijkt naar beneden.

Evry (even naar het gezelschap toe) Men zegt: God geeft het leven en God neemt het leven. Heeft er niemand van u ooit aan gedacht om even voor God te spelen? (af)

Benny (tot Louis) Laat me dat boek van u eens lezen. (naar de troon toe, neemt pak papier vast, bekijkt) Als ik u was, Louis: ik zou iedere dag enkele bladzijden schrijven.

Louis Ik weet niet of ik mijn "meesterwerk" wel zal kunnen afmaken.

Benny Het hoeft niet af te zijn. Het zal uniek zijn.

Einde scène vier

SCÈNE VIJF

De scène is leeg. Marleen op samen met Maria. Marleen draagt de schildersezels, Maria een doek en een koffertje met verf enz.

Maria kiest een plaats uit, installeert zich.

Maria Haal dat beest maar!

Marleen King George, wilt ge zeggen?

Maria Natuurlijk. Onze king George.

Marleen naar de deur naar de kamers, af, even later op met Louis.

Louis Ik zat op de wc. (vanuit de deuropening, kijkt naar Maria) Ik denk dat ik vandaag geen goesting heb. Ik voel me niet zo best. Alles smaakt naar zeep.

Maria Dat kennen we. Ge zijt toch goed gewassen?

Marleen Trek uw broek al maar uit.

Louis Kan zij wel schilderen?

Marleen Zij heeft vroeger een portret gemaakt van de bisschop van Mechelen.

Louis Dat is een pastoor. Ik ben een levende mens.

Marleen Maar bijna dood.

Louis Héla! Zo praat ge toch niet tegen mij, Marleen!

Marleen Neen. Zo bedoelde ik het niet, Louis. Of moet ik king George zeggen.

Louis Als ik mijn broek uittrek ben ik gewoon Louis van kamer 601.

Maria Voorlopig alleen dat bovenlijf blootmaken.

Louis Kunde gij daar wel tegen? Ik ben gespierd als een os.

Maria Vooruit, sukkelaar!

Louis Wat?

Marleen Kom, Louis! Dit is uw enige kans om op een echte schilderij te staan pronken.

Louis ontbloot zijn bovenlijf, Maria legt borsteltjes en verfjes klaar, zij wacht tot Louis klaar is. Louis pronkt met zijn lichaam. Maria bekijkt Louis langs alle kanten, betast Louis, doet hem wat draaien, plaatst zijn handen in een bepaalde houding.

- Maria Zo kan ik er iets van maken. Moet uwe kop erbij?
- Louis Eigenlijk is het mij alleen om de onderkant te doen. De wereld moet weten wat voor een ferme vent ik was.
- Maria Niet zeveren. Kop omhoog en niet scheel kijken.
- Marleen Ik laat u maar doen. (tot Maria) Als hij wat handtastelijk wordt, laat het maar weten. Ik kan hem wel temmen. Geen koffiekoeken meer zou een erge straf zijn, vermoed ik.
- Louis Bestaat er een ergere straf dan door deze schilderes getiranniseerd te worden?
- Marleen Succes! (af)
- Maria (bekijkt Louis van dichterbij, nipt in zijn buikje) Wel een vetting boeltje. (denkt na, met een grote verfborstel naar Louis toe, strooit een bruin poeder op zijn borst en buikje, wrijft dat goed open met de borstel, bekijkt het meesterwerk) Als ge nu uwe kop goed stil houdt, dan zal het lukken.
- Louis En is dat nu op ware grootte?
- Maria Wat is ware grootte? Zoveel verf heb ik vandaag niet bij. Ik dacht dat het toch maar om een herinnering ging. Een tekening met veel kleuren op een stuk gespannen doek.
- Louis Een meesterwerk of niets.
- Maria Ik werk gratis, sulleke. Gratis. Dit wordt mijn laatste meesterwerk. Kop dicht, en glimlachen of ik schilder een apenkop.
- Maria schildert vlug en maakt een schilderij waarop alleen het hoofd van Louis staat.
- Maria Nu nog een extra glimlach. Goed. Trek uwe rommel maar terug aan. Terwijl zal ik mijn handtekening op dit meesterwerk plaatsen. Zo, dat is klaar.
- Louis (komt kijken) Maar, er staat alleen mijn hoofd op. Alleen mijne kop, geachte kunstschilder. Mijne kop. (tast aan zijn hoofd) Moest ik daarvoor zo poseren met zijn armen in een knoop?
- Maria Uw armen en uw hoofd horen bij elkaar, voorlopig toch. Ik zal dat schilderij op mijn kamer nog wat bijwerken. Tot en met het begin van het buikje. Vooral de spieren moeten goed uitkomen.
- Louis Moet ik dan niet komen poseren? Ik zal mijn broek wel aanhouden. We zouden samen een lekkere koffie kunnen drinken.
- Maria Geen vodden. Bedank mij maar!
- Louis Merci, Maria.

Maria 't Is al goed. (ruimt alles op) Superman! (af)

Louis trekt zijn onderlijfje aan, dan zijn hemd (of T-shirt, ...)

Benny (op) Wat was dat lawaai hier?

Louis Mijne kunstschilder is geweest. Ik heb geposeerd.

Benny Ik wist niet dat zoiets zoveel lawaai maakt.

Louis Het moet een beetje juist zijn, hé!

Luc (op) Ik weet het niet, maar mijn liedje schiet niet op.

Louis Op bestelling schrijven is niet eenvoudig.

Luc Maria kan u misschien wel helpen.

Louis Wat kent die daarvan.

Luc Het schijnt toch dat ze een schoon schilderij gemaakt heeft.

Louis Veronderstelt men. Ik alleen heb ze gezien.

Luc En trok het op iets?

Louis Hoe kan ik dat nu zeggen? Alleen mijne kop stond erop.

Luc De rest zal niet belangrijk zijn.

Louis Ik heb in mijne blote geposeerd. Ik heb er nog krampen van in mijn rug.

Luc Dat is sadistisch. Een pleuris oppakken aan uwe grote teen en dan alleen maar uwe kop in de verf zetten. Was ze onder de indruk van die vetkwabben op uwe buik?

Marleen (op met drie doosjes pilletjes op een plateau en drie glazen water) Pilletjes, heren.

Luc, Louis, Benny, naar Marleen toe. Iedereen neemt zijn doosje en drinkt van het glaasje water.

Louis Dat is nog water van de fles van gisteren.

Marleen Wat? Waarom denkt ge dat?

Louis Dezelfde kleur en dezelfde smaak.

Marleen Dat kunt ge hebben met water. Morgen een trappistje?

Louis Een cola zou ook al eens wat anders zijn.

Marleen Ik zal er eens over nadenken. (af)

Benny Ik ga nog wat rusten, als het kan, ten minste. Komt die kunstschilder nog terug?

Louis Vandaag niet meer. Ze moet mijne buik nog tekenen. Dat doet ze op haar kamer. Waarschijnlijk zal ik nog moeten poseren zonder broek.

Benny Als dat maar geen lawaai maakt. (af)

Maria (op, frivol gekleed, met een doosje pralines, tot Louis) Stoor ik. (ze kijkt ook naar Luc)

Luc Zijt ge weer verjaard?

Maria Ik verjaar als ik er aan denk. Ik heb bezoek gehad en weer een doos pralines gekregen. Louis eet graag pralines.

Luc Ik snap het al. Ik moet weg. (tot Louis) Als er een probleem is: ge weet me wonen. (kijkt naar de doos pralines) Die van vorige keer waren beter, denk ik. (af)

Maria Kunnen we er niet een beetje gaan bijzitten? (zet zit al vast in een zetel, Louis zet zich ook, traag en een beetje uit de buurt van Maria, de traag het doosje openmaakt en het aan Louis voorhoudt) Leonidas.

Louis Ik eet niet zo graag pralines. Voor mijne cholesterol.

Maria Dat valt wel mee.

Louis En voor mijne bloeddruk.

Maria Dat valt wel mee.

Louis En voor mijne suiker in mijn bloed.

Maria Ge moet de doos niet in ene keer leegeten. Eentje is genoeg en terwijl kunnen wij eens rustig praten.

Louis Ik weet niet wat zeggen.

Maria Ik wel. (kijkt naar pralines, naar Louis) Sinds ik uwe blote buik gezien heb, vind ik u veel sympathieker.

Louis Ja?

Maria Gij moet vroeger een héél schone vent geweest zijn. En nu nog een schone vent. Ik heb uwe kop boven mijn bed gehangen. Op de plaats van dat zwart kruisbeeld.

Louis Wat een eer.

Maria Wij zouden een schoon stel kunnen zijn. Een soort lat-relatie moet zeker kunnen.

Louis En misschien ook nog een kindje maken.

Maria Voor mij geen bezwaar. Maar dat duurt nogal lang. En wie weet, ... Misschien kunnen we wel regelmatig repeteren.

Louis Repeteren?

Maria Ja, repeteren.

Louis Met een vrouw heb ik nog geen ervaring.

Maria Ik weet hoe het moet. Alles wijst zichzelf. En als ge moet zoeken, dan zal ik de weg wel wijzen. Het kan echt plezant zijn. En meer plezier maken, kan toch geen kwaad zeker. Als we maar lang genoeg blijven leven. Wanneer beginnen we er aan?

Louis Ik moet er eerst nog over nadenken. Het overvalt me zo. En hoe dikwijls had gij graag gerepeteerd?

Maria In de zomer ene keer per dag, in de winter twee keer. Dat moet toch kunnen?

Louis Ik ben geen twintig meer.

Maria Jonge gasten hebben waarschijnlijk niet veel tijd.

Louis Maar alles werkt nog veel beter. Zij hebben maar een kwartiertje nodig om op snee te komen. Ik moet een langere aanloop nemen. En met mijne tumor...

Maria Ik ben zeker dat ik u vlug kan opwarmen. Ik weet waar ik moet zijn.

Louis Ik moet er nog eens een nachtje over slapen.

Maria Zal ik deze avond al eens langs komen. Een eerste lesje. De elementaire handelingen. Als ge die al kent, dan kunt ge de volgende keer al enkele bladzijden overslagen. Proef nog eens van de pralines. (Louis proeft nog eens van een praline) Tot deze avond dan. (naar deur toe) Van kussen hou ik zo niet, maar we kunnen het ook eens proberen. Als het meevalt, ja, waarom ook niet. (terwijl ze afgaat) Ik zie de lichtjes al branden. (af)

Louis Als dat zo voortgaat, dan heb ik geen tijd meer om dood te gaan. (kijkt naar doosje pralines) Mezelf verkopen voor een doosje pralines. (naar het raam toe) Het zal vlug donker zijn. (blijft voor het raam staan, traag naar de zetel toe, zet zich, slaperig)

Maria (op, blijft staan) Dag, king George!

Louis Zijt ge daar weer? Ik zie u bijna niet staan.

Maria Dat betert als ik ga zitten, king George.

Louis Als ik hier zit dan ben ik gewoon Louis. Louis van 601.

Maria Een ferme vent.

Louis Met veel vetkwabben.

Maria Die kunt ge overslaan. (zet zich op de zetel, een beetje van Louis verwijderd.)
Stoor ik? (weet met haar handen geen blijf)

Louis Ik slaap half en half.

Maria Ik hou u wel wakker. Mag ik wat opschuiven? Ik heb namelijk de gewoonte om
wat zachter te praten. Soms vergeet ik zelfs te praten. (schuift wat dichtertegen
Louis, die een beetje wegschuift. Op zeker moment dan dat niet meer en komt
Maria beetje bij beetje dichtertegen zitten.) Ge moogt uw handen op mijn knieën
leggen. (neemt zijn handen vast en legt die op haar knieën) Zo, hoe voelt dat? Eens
goed wrijven. Mijn knieën zijn rond en glad. (trekt haar kleed iets omhoog) Dit
leidt naar het heilige der heiligen.

Louis En gij hebt het kruisbeeld weggenomen boven uw bed.

Maria Uwe kop is veel mooier. Ge moogt uw handen even bewegen. Naar mijn heupen
toe. Heel langzaam. Hoe voelt het? Zacht, hé? Niveacrème. Nog even naar mijn
heupen toe.

Louis (plots recht, verontrust) Waar zijn we mee bezig?

Maria Zet u. Ge moogt al enkele bladzijden overslaan. Ge zijt op de goede weg. (Louis
zet zich in andere zetel, Maria naast Louis, sluit aan) En nu het tweede hoofdstuk.

Louis Gij maakt mij zot.

Maria Dat is de bedoeling. Langzaam maar zeker. (wrijft met een hand over zijn T-shirt)
Spieren. (plaatst hand onder de T-shirt, blijft met hand even stil) En nu gij. Denk
aan les één. (Louis legt hand op haar knieën) Goed zo. En langzaam inademen en
traag uitademen.

Louis Gij maakt me zot. Maria, moet dat nu echt?

Maria Als ge geen goesting hebt, dan stoppen we er mee.

Louis (recht, kijkt naar Maria) Kunnen we, kunnen we geen paar hoofdstukken
overslagen?

Maria Wie spreekt er nu van hoofdstukken. Kom, 601 is het niet? (neemt Louis bij de
hand, naar deur naar kamers toe)

Louis Ik ben bang.

Maria Ik ook. Ge zult het wel kunnen.

Louis Ik heb dorst.

Maria Op uw kamer staat wel een fles spuitwater. Kom.

Louis Op mijn kamer hangt een schilderij GOD ZIET MIJ.

Maria Hij mag immers meekijken. Misschien kan hij nog wat leren.

Louis En wat als ik het niet kan?

Maria Niet talmen. Vooruit!

Louis (terwijl ze afgaan) Ik ben bang.

Maria Ik ben bij u. (beiden af)

Einde scène vijf

SCÈNE ZES

Louis kijkt door het raam. Marleen op.

Marleen Louis, dat is ongehoord. Ik dacht dat gij verstandiger waart. Zoiets doet ge niet.

Louis Mijn vader deed het zijn hele leven.

Marleen Met uw mama.

Louis Als ik nu eens met Maria een stel wil zijn. Samen een. Wij zouden kunnen trouwen.

Marleen Dat heeft geen zin.

Louis Wie bepaalt dat? Ik had er wel zin in. En het is echt meegevallen. Ik wist niet dat zoiets zoveel plezier geeft. En achteraf, nu, nu denk ik er nog aan.

Marleen Het zal bij denken moeten blijven. Als de dokter het moest weten. Men zou u naar een andere instelling kunnen verwijzen.

Louis Ik zal mijn zonden biechten. Maar met veel plezier terug naar een zonde verlangen. Daarbij: als dat een zonde was, dan is het geloof toch ouderwets. Ik wil met Maria trouwen. Koop geen kat in een zak, zei men vroeger altijd. Wat bedoelde men daarmee?

Marleen Louis, luister. Ge gedraagt u deftig of ik moet het aan de hoofdverpleegster melden.

Louis Ik zal er over nadenken. Ik wil u niet in de problemen brengen, Marleen.

Marleen Zorg er voor dat ik niets meer te weten kom. (af)

Louis Ik heb echte engeltjes gezien. Maar ze bleven niet lang genoeg. (kijkt door venster)

Einde scène zes

SCÈNE ZEVEN

Een morgen

Louis schrijft aan zijn boek. Maakt van een bladzijde een prop, gooit ze weg, begint aan een nieuwe bladzijde. Hij denkt na, schrijft.

Luc (op) Het is druk in de kamer van Benny. De dokter is er en Marleen loopt er rond.

Louis Hij kan niet tegen die nieuwe medicatie, vertelde hij gisteren.

Luc Er was geen nieuwe medicatie.

Louis We hebben allemaal wel eens een slechte dag.

Luc Maar een slechte dag kan de laatste zijn.

Louis Benny geeft het niet zo vlug op. Volhouden, zei hij altijd tegen mij als het slecht ging. En nu...

Luc Weet ge, dat Benny in een vorig leven, toen hij nog jong was, meerdere romans geschreven heeft. Zijn schrijversnaam was Benny Janssens. Ik heb vroeger verschillende boeken van hem gelezen. Ik weet het nog maar sinds gisteren. Er lag een boek op zijn kamer open en op de achterflap stond zijn foto.

Louis En hij wilde mijn gekrabbel lezen? Chique.

Luc Volgens ik aan de deur gehoord heb, maakt hij veel kans om het niet te halen.

Louis (legt balpen neer, recht, naar zetel toe) Voor mij zal hij altijd blijven leven. Een bekende schrijver die mijn teksten wil lezen, chapeau!

Luc Hij was, ho, wat zeg ik nu? Hij zal het wel halen zeker? Hij is een eerlijke mens. Dat zo'n mensen doodgaan is niet eerlijk. En ander volk blijft maar leven.

Marleen (op, blijft in de deuropening staan) Ik heb slecht nieuws.

Luc Benny, ...

Marleen Ja, ik kom u seffens wel halen. (af)

Louis (naar het raam toe, kijkt naar het strand) Het leven van een goede mens is voorbij. Gewoon als een kaars gedoofd. Dit is een drama. De mensen op het strand gaan hun gewone gang. Ieder zijn eigen leven. Mensen komen en gaan. Ge maakt deel uit van de mierennest, doet met alles mee en plots behoort ge niet meer tot de mieren. Uw lichaam takelt af, alle leven kruipt uit uw lichaam dat roerloos blijft liggen. Dag wereld van mensen, was het maar dat?

Luc Misschien is er toch een ietsje meer. Misschien is er een ziel die uw levensreis verder zet. Die eeuwig blijft bestaan.

Louis Voor mij hoeft dat niet, maar het mag. Het zou mooi zijn indien het zo was. Oneindig blijven leven. Mensen van vroeger terugzien. Vrienden, ouders, familieleden, Iedereen die mijn levenspad kruiste terug zien.

Luc Misschien alleen maar horen en niet zien.

Louis Ook dat is al een wonder. Ik zou me graag bij veel mensen verontschuldigen. Velen die plots overleden zijn, zonder dat ik heb kunnen afscheid nemen. Mijn moeder is gestorven en begraven zonder dat ik het wist. Ik was op zwerftocht door Europa. Dat was in mijn zotte jaren. Mijn vader is gestorven in zijn slaap. Wat vind ik het jammer dat ik van hen geen afscheid kon nemen. Ze nog eens kunnen omhelzen en zeggen dat ik spijt heb van alles wat ik verkeerd heb gedaan.

Luc Gij moet maar geloven dat ge ze nog eens zult terug zien. Het zal u rust geven. Het gaat u gelukkig maken.

Louis Maar er is niets na de dood.

Luc Kunt ge dat bewijzen? Neen. Dus!...

Marleen (op) De dokter is nog bij Benny. Ga hem maar even groeten. (houdt de deur open. Louis en Luc naar de kamer van Benny, af)

Marleen (praat voor zich) Dat was vlug. Ik wenste hem nog enkele dagen. (af)

Even is het podium leeg. Men hoort geluiden van beneden. Publiek dat juicht, een tram die voorbij rijdt, stukjes muziek, ...

Louis komt traag uit de deur, blijft staan, kijkt naar de plaats. Zijn gezicht is nat van de tranen.

Luc volgt achter Louis. Ook zijn gezicht is nat van de tranen.

Louis Het is precies niet echt. Zo schoon. Zo een kop had Maria moeten schilderen in de plaats van mijne ballonkes kop. Net alsof hij nog leefde. Hij was een held. Ik heb hem nooit weten klagen. Alle pijn voelde hij alleen. Als het hem niet zo best ging, bleef hij op zijn kamer. (naar zijn troon toe, zet zich)

Luc Hij wist dat het niet lang meer zou duren. Maar zo vlug! Bij wie moet ik nu zijn om mijn nood te klagen? (zet zich in een zetel)

Dokter (op, na een korte stilte, kijkt naar Louis, kijkt naar Luc) Benny heeft nog een briefje geschreven, voor u beiden. (geeft briefje aan Louis) Lees het straks maar. (korte stilte) Ik vind het erg voor u beiden. Hij was een trouwe vriend. (dokter traag naar af)

Louis Luc! (Luc komt naar Louis' zijn troon. Louis naar Luc toe.) We slagen er ons samen wel door, broer. (omhelzen elkaar) Wij samen, tot de laatste dag.

Luc Wat staat er op dat briefje. Kunt ge dat eens voorlezen?

Louis (bekijkt briefje, leest langzaam en een beetje onzeker) Beste vrienden Louis en Luc. Sinds deze morgen heb ik het gevoel dat ik deze avond niet meer door het raam naar de wereld zal kunnen kijken. Ook de pijnen nemen toe. Daarom schrijf ik nog vlug dit briefje. Ik ben de hemel dankbaar dat ik u beiden heb leren kennen. Fantastische mensen, fantastische broeders zijt gij. Louis, beste vriend en king Georges, de laatste dag komt vlugger dan ge denkt, nog vlugger dan een dief in de nacht. Blijf van het leven houden tot de laatste dag. Schrijf iedere dag enkele bladzijden van uw boek. Laat niemand iets kapot scheuren. Schrijf met uw hart. Beste vriend Luc, als ge dit leest dan hebt ge mij al in mijn bed zien liggen en is mijn leven hier ten einde.
Beste Louis en Luc, het moest er van komen. Ik voelde het. Vergeet mij niet. Als u beiden voor mij eens een gebedje willen opzeggen? De teksten uit de school zult ge niet meer kennen. Maar bidden kan ook met uw eigen woorden, recht uit het hart. Of ge nu gelooft of niet, doe me dit pleziertje. Ik zal u voor eeuwig dankbaar zijn. Luc, uw liedje wordt een hit. Ik zal het iedere dag zingen, hierboven. Met de beste groeten van Benny Janssens.

Louis geeft het briefje aan Luc. Luc neemt het aan.

Luc (schreeuwt het uit) Het is toch niet waar, zeg dat het niet waar is. Onze Benny. (zet zich in een zetel. Weent.)

Louis gaat naast Luc zitten, weent.

Geluid van een verre trein die nadert. Na de tekst: geluid van de trein die voorbij rijdt en dan zachtjes uitsterft.

Stem van Luc. Een gedeelte van dit lied kan misschien volstaan. In dat geval kan men de tekst van bvb. de derde strofe door het geluid van de trein laten overstemmen.

Ref:

De trein van het leven
rijdt maar even.
Net als het leven
dat ons is gegeven.

1.
Vertrekkend vanuit de gezellige warmte,
Rijdend over berg en dal, door weer en wind,
naar een ver station waar hij stoppen zal en
iemand bepaalde wie er uitstappen moet.

2.
Het liedje van mijn leven duurt maar even.
Heb ik zo maar geschreven om te tonen
Dat ik hier wil blijven wonen in de trein
Die rijdt naar een station dat ik nog niet ken.

3.

Komt de trein ooit te stoppen in een station
Dat ik niet ken, maar waar ik uitstappen moet
Dan zal ik hopen dat er nog 'n morgen komt
Waar ik kan blijven dromen van ooit, later.

4.

Geloven in het leven, van gisteren
en vandaag en morgen met al zijn zorgen
ook al duurt het nog maar even, heel even
Ik zal genieten van mijn laatste dag

5.

Van mijn laatste dag zal ik ook genieten
Als ik kan, als ik mag, liefst zonder veel pijn
Dan zal ik dankbaar zijn en heel blij en vrij
Van mijn laatste dag zal ik ook genieten.

Maria (op met doosje pralines. Zij blijft daar staan, niemand heeft belangstelling voor haar, dan legt zij het doosje pralines op de tafel, kijkt naar Louis en dan naar Luc)
Hallo! (men kijkt naar Maria en wendt dan de blik af) Hallo! Hier ben ik.

Louis Wij lusten geen pralines. Benny is overleden.

Maria Dat weet ik. Er sterven iedere dag mensen. Bij Benny zag men dat aankomen. Wij allen zullen in de nabije toekomst zijn weg volgen.

Louis Dat is hetzelfde niet. Zoals Benny was er maar één. Wij willen gerust gelaten worden. Wij sterven van verdriet.

Maria Met u valt er niet te praten.

Louis Toch vandaag niet.

Maria Als dat zo zit...

Louis Ja, zo zit dat.

Maria (neemt pralines terug, naar af) Tot een volgende keer dan.

Louis Liefst niet. Er komt geen volgende keer.

Maria Dan is het uit tussen ons.

Louis Het is nooit anders geweest. Ik heb een cursus gevolgd, maar ik hoef geen diploma.

(Maria af)

Einde scène zeven

SCÉNE ACHT

Louis en Luc zitten samen in een zetel, bladeren in een krant. De koffie staat op het tafeltje. Tussendoor drinken zij van de koffie.

Louis Mijn nichtje is gisteren hier geweest.

Luc Bezoek gehad?

Louis Mijn jongste broer was er bij.

Luc Hoe heet uw nichtje?

Louis Lita.

Luc En, hoe is het bezoek verlopen?

Louis Ze vroeg wat ik hier kwam doen.

Luc En?

Louis Wat kunt ge daar nu op antwoorden? Eigenlijk weet ik ook niet wat ik hier kom doen.

Luc Ik wel: doodgaan.

Louis Zo kunt ge dat toch niet zeggen, tegen dat kind. Ze zei dat haar papa gezegd had dat ik doodga. En ze vroeg of dat waar is. Natuurlijk is dat waar. Ze vond het hier niet gezellig. Er waren toch plezantere plaatsen om dood te gaan, vond ze. In een gezellig cafeetje met een Duvel in de hand. Ge geniet dan meer van de hemel. Mijn troon stond haar wel aan. Ze vroeg of ze die later kreeg, om met de poppen mee te spelen. Ik heb gezegd dat in die zetel alleen een koning mocht zitten. Dat vond ze jammer, maar ze zou wel een koning maken. Kroontjes maken ze regelmatig in de klas als er iemand verjaart. En van een kleed van mama kan ze twee mantels voor de koning maken. Eentje voor in de week en eentje voor 's zondags of als hij eens onvoorzichtig is. Een koning met plekken in zijn kleed dan kon niet. Zij vond het raar dat men op voorhand al wist dat men doodgaat. Zij zegde dat het waarschijnlijk niet plezant is, doodgaan. En kan iedere mens maar eens doodgaan, vroeg ze. Ik zei dat ik dat niet wist en dat ze dat maar aan haar papa moest vragen. Haar papa had haar eens verteld dat doodgaan best te vergelijken is met een kaars die uitdooft. Op het laatste kunt ge bijna zeker zijn dat het niet lang meer duurt. Is weten dat ge doodgaat daarmee te vergelijken? Ik heb haar dat doosje pralines van Maria's verjaardag, de eerste verjaardag dan, gegeven, maar ze wilde dat niet. Ze zou anders veel te veel snoepen en haar broertje snoept ook graag. Ze wilde maar een praline en beloofde terug te komen. Zolang er pralines zijn, gaat ge nog niet dood, zei ze heel beslist. Ze gaf me een kus en reclameerde dat ik niet goed geschoren was. Dat scheren vind ik niet belangrijk, maar omdat ze terugkomt, zal ik nog een pakje scheermesjes moeten kopen. (lacht) Kosten voor het sterfhuis!

Luc Ze schrijven nogal wat over onze Benny. Het is een soort heilige. Hij schreef meer boeken dan dat ik heel mijn leven gelezen heb.

Louis Maar gij hebt zeker meer pinten gedronken dan Benny.

Luc Uit verveling, soms. Daarbij: pinten drinken is best te vergelijken met frieten eten. Ge komt op de reuk af. Het is maar achteraf dat ge de gevolgen ondergaat. Daarbij: pinten drinken is een kwestie van oefenen. Ik kon vroeger, in mijne goede oude tijd, zoveel drinken dan de cafébazin kon tappen. Betalen was wat anders. En nu met die euro's is dat niet meer te betalen. Trouwens: er gaat niets boven een pintje met een dikke witte kol. Eens ge door de schuim zijt, is er al een tijd gepasseerd.

Louis Van die schuim kunt ge niet dronken worden.

Luc Van het bier van tegenwoordig ook niet, tenzij dat ge van die drieëndertigers drinkt: trappist of Duvel, of zoiets.

Louis Het is stil vandaag.

Luc De dokters zullen in staking zijn.

Louis Waar zit ons Marleen?

Marleen (op, kijkt rond, heeft doosjes met pilletjes bij) Hoorde ik mijn naam? Niet achter de rug babbelen. Hier, snoepjes. En geen gezever, deze keer. Ik kijkt wel toe. (tot Louis) Gij durft ze wel vergeten in te nemen.

Louis Ik? Nooit van mijn leven. Wie zegt dat?

Marleen De bakker of de beenhouwer, ik weet het niet. Vooruit!

Louis en Luc nemen hun medicatie.

Louis En wanneer neemt ge mijne bloeddruk nog eens? Misschien mag ik die pilletjes niet meer nemen.

Marleen (neemt bloeddruk bij Luc) Eerst Luc. Dat valt nog mee. (dan Louis) Gij moet volgende keer meer pilletjes nemen.

Louis Zijt ge daar wel zeker van?

Marleen Natuurlijk niet. Uw bloeddruk is prima, voor de tijd van het jaar.

Louis En als het regent?

Marleen Dan meet ik geen bloeddruk. (naar af, draait zich om) Wat zou men er van zeggen als ik straks een pintje bracht, als tussendoortje?

Luc Wij zouden dat waarderen. Eentje met veel schuim en met liefde gebracht. Leuk idee.

Louis Een cognacje bij de koffie, is ook een goed idee. Dat zou de koffie wat opwarmen. Hij is te zwart en te koud.

Marleen Dat moet ge tegen de kok zeggen. Ik drink geen koffie hier. Zolang er damp uitkomt, is hij nog warm.

Luc Met cognac opwarmen?

Louis Cognac geeft toch een warm gevoel.

Luc Ze zeggen dat, ja.

Marleen Misschien doe ik het wel.

Louis Wat?

Marleen Dat pintje brengen.

Louis (en Luc) Met veel schuim, graag!

Marleen Maar eerst wil ik u nog een geschenkje geven. (geeft Louis en Luc een zoen op de wang., beiden schrikken, hadden dat niet verwacht.) Dit is een eenmalig gebeuren. En had ik het op voorhand geweten: nooit had ik die zoen gegeven. U weet toch dat het scheermachine al uitgevonden is? (steekt hand omhoog) Grapje! Dag! (vlug af)

Louis Wat mankeert die?

Luc Bij vrouwen weet ge dat nooit. Als die een verhaaltje vertellen dan vergeten zij soms opzettelijk het belangrijkste stukje. Zij zal misschien iets te vieren hebben.

Louis Van dat pintje komt niets in huis.

Luc (bekijkt terug de krant) Benny had zelfs een roman geschreven over seks op de boerderij.

Louis Hij zal een boerenzoon zijn. Op de boerderij is er alle dagen seks. Meestal onvrijwillige seks. Ik denk dat een koe weinig plezier heeft aan een passage van de stier. Flip, flop en daar staat de volgende koe al aan te schuiven. Ik noem dit eerder verkrachting dan seks. En als de veearts voor leverancier speelt is er helemaal geen plezier aan dit verhaal. Tenzij de koe koude rillingen krijgt als de veearts zijn job doet.

Luc En bij de varkens is het meestal nog echte natuur.

Louis Maar de boer repeteert soms toch ook wel zeker?

Luc Ik zou niet weten waarover dat boek van Benny gaat.

Louis Ge moet het maar eens lezen. Ge hebt toch tijd genoeg!

Dokter (op) Hoe gaat het hier?

Louis Stil en verlaten.

Dokter Het is een fameuze klop. Wij maken dat regelmatig mee. Voor u beiden is dit natuurlijk erger. Ik wens u veel sterkte.

Louis Daarmee gaat de pijn niet weg.

Dokter Ik heb nog een onaangenaam berichtje.

Luc Een berichtje?

Dokter Ik heb bijna geen verpleegsters meer beschikbaar.

Luc Ge moet ze misschien beter eten geven of beter betalen.

Dokter Miranda en Lieve lopen op hun laatste benen.

Louis Ik ook.

Dokter (lacht) Zij verwachten kortelings een baby.

Louis Twee te gelijk? Wie heeft dat op zijn geweten?

Dokter Ik zit er voor niets tussen.

Louis Als ze getrouwd zijn is er niets aan de hand.

Luc Anders ook niet. Het is de gang van de wereld.

Dokter En Marleen gaat op ziekteverlof.

Louis Een half uurtje geleden was ze hier nog.

Dokter Ze moet een tijdje rusten.

Louis En daarnet beloofde ze ons nog een goed pintje bier te brengen.

Dokter Ja? Alleen op voorschrift mag dat.

Louis Kunt gij dan geen bonneke schrijven? Twee lichte trappisten. Goed gekoeld.

Luc Met een stevige kraag schuim er op.

Dokter Maak u maar geen zorgen. Ik zorg daar wel voor. Nog andere wensen? Tot straks!
(af)

Louis Luc, ik voel me precies niet zo best.

Luc Dat is van dat verlangen naar dat pintje. Denk even aan die roman van Benny: Seks op de boerderij. Zet uw gedachten op iets anders.

Louis Het doet overal zeer. En hoofdpijn.

Luc Leg u wat neer in de zetel.

Louis legt zich neer in de zetel. Braakneigingen.

Louis Luc, jongen. Ik voel iets wat ik nog nooit gevoeld heb.

Luc Wat voelt ge dan?

Louis Mijn voeten hebben kou en mijn armen kan ik bijna niet meer bewegen.

Luc drukt op knopje. Men hoort een bel. Normaal moet nu de verpleegster komen.

Dokter op met twee trappisten, blijft staan, zet de glazen neer. Onderzoekt Louis.

Dokter (tot Luc) Dit is ernstig. Geeft Louis een dringende injectie.

Louis Ik heb dorst.

Dokter maakt zijn vingers nat met de koffie en bevochtigt de lippen van Louis.

Dokter (maakt de kleding van Louis los. Voelt de pols van Louis. Hij schudt het hoofd.)
Louis, kunt ge mij verstaan?

Louis (langzaam, zeer traag) Zeezicht. Zeezicht.

Dokter en Luc dragen de zetel met Louis naar het raam.

Louis (nog langzamer en bijna onverstaaanbaar) Zeezicht. Dank u!

Dokter (tot Luc) Kom, zet de zetel maar neer. (ze zetten de zetel neer. Dokter onderzoekt Louis, hij schudt het hoofd) Ik kan voor Louis niets meer doen. Gelukkig hebben wij zijn laatste wens nog in vervulling kunnen laten gaan.

Luc Is hij dood? Zo ineens? Hoe kan dat nu? Mijn beste vriend Louis. (weent, knielt neer bij Louis, omhelst Louis, streelt Louis) Louis, Louis, mijn beste vriend.
Louis!

Verlichting langzaam naar uit, ondersteunende muziek.

Einde scène acht

SCÉNE NEGEN

De dokter staat voor het raam. Het is een zondagmorgen. Aan de toegangsdeur staat een wagentje met koffie, enz.

Dokter Wat komen die mensen allemaal aan de zee doen?

Luc (op) Gaat ge leren vliegen, dokter.

Dokter Ik heb een koffiekkan meegebracht. Ik wil eens met u praten.

Luc Goede koffie lust ik wel.

De dokter rijdt wagentje met koffiekkan en tassen naar de tafel, schenkt uit. Luc zet zich, ook de dokter zet zich.

Dokter Ik wil eens praten over Louis.

Luc Louis, of king George?

Dokter De patiënt van kamer 601.

Luc King George.

Dokter Het is nogal vlug gegaan. (drinkt van koffie)

Luc Heel vlug. Een ramp. Voor mij.

Dokter Ik hoop dat ge het te boven kunt komen.

Luc Dat weet ik nog niet. (drinkt van koffie)

Dokter Ge moogt u niet laten gaan. Iedere dag sterven er mensen, hier. Iedere dag heeft hier zijn drama's.

Luc Zoals king George is er maar één. Was er maar een. Waaraan is hij eigenlijk gestorven?

Dokter Medisch gezien is dit niet belangrijk.

Luc Neen? Maar ik wil het weten. Het ging zo vlug.

Dokter Luister, Luc, ...

Luc Neen, ik luister niet. Ik wil het weten. Ik wil het weten. (recht, naar het raam toe) Gelukkig heeft hij de zee nog kunnen zien, voor een laatste keer.

- Dokter Hoe zal ik het u uitleggen? Louis was voorbestemd om dood te gaan, zoals wij allemaal, trouwens.
- Luc Hij moest nog lang leven. Hij hield van het leven. Hij vocht om te blijven leven. Zijn boek afmaken en dan misschien sterven. Langzaam, maar niet plots, zonder reden.
- Dokter Gij waart een goede vriend van Louis.
- Luc Meer dan een goede vriend. Hij was de koning van dit eilandje. Hij mocht nog niet doodgaan.
- Dokter Tja, hoe zal ik het zeggen...
- Luc Medisch was het niet belangrijk...
- Dokter Juist. Maar iedere dood komt te vroeg.
- Luc Ik wil weten aan wat hij is doodgegaan.
- Dokter Een samenloop van omstandigheden. Is het wel belangrijk?
- Luc Ja, voor mij wel.
- Fanfaremuziek klinkt door het open raam, van ver, maar komst dichterbij)
- Dokter Ik begrijp u.
- Luc Neen, u begrijpt me helemaal niet. Waaraan is Louis doodgegaan.
- Dokter (Haalt de schouders op.) Ja, ziet u, ...
- Luc (kwaad) Is dat nu zo moeilijk om te zeggen? Medisch niet belangrijk. Voor mij wel! (Luc kwaad af, naar kamer)
- Dokter Misschien had ik toch maar een reden moeten geven. Hartaderbreuk of zoiets. Hij zou tevreden geweest zijn. Ik maak dat straks wel goed. (af)

Even is het podium leeg, dan komt Luc op, hij heeft een halve fles whisky gedronken, kust de zetel van king George, hij heeft een handdoek in zijn handen. De fanfaremuziek nadert. Luc kijkt naar buiten, wandelt naar de plaats. Drinkt van de koffie. Naar het raam toe. Bindt de handdoek voor zijn ogen, maakt een kruisteken, zet zich op de vensterbank en wilt naar beneden springen. Op het cruciale moment komt Maria op.

Maria (roept) Luc, wat doet ge nu? Luc! Luc!

Maria loopt naar Luc toe trekt hem van het raam weg. Luc ligt nu onderaan het raam. Blinddoek af. Men ziet dat hij dronken is.

Luc (onsamenhangend) Louis is dood. Ik zie het hier niet meer zitten. King George is dood. King George.

Maria Ge stinkt naar de sterke drank.

Luc Een halve fles maar. Ik had geen tijd meer.

Maria Kom, vlug naar de dokter! (ze sleurt Luc vlug af. Verlichting langzaam uit. Fanfaremuziek langzaam naar minimum.)

Einde scène negen

SCÈNE TIEN

De volgende dag

De Scène is leeg. De koffiekopjes staan er nog: het is net alsof de bewoners even weg zijn. Maria op, traag, triest. Ze kijkt rond, naar het raam, kijkt naar buiten, kijkt in de kamer, stapt voorbij de stoelen, betast de stoelen, naar de troon van Louis toe, betast, gaat er in zitten, kijkt naar de zaal. Stem van Maria klinkt. Zij kijkt rond en kijkt ook naar het raam.

Stem Zij droomden van een tweede leven. Net zoals een plant bij de volgende lente terug leven geeft. Maar het lot besliste er anders over. Alles heeft zijn tijd. De lente en de zomer. Een leven van geboorte tot overlijden. Luc wilde zijn levenslied zingen voor de tv en Louis zijn boek schrijven. Benny had geen dromen meer, tenzij, kleine dromen van dag tot dag. Alles is voorbij. Zelfs de tv-reportage is er niet gekomen. Alles was voor niets. Die madam van de tv heeft ze proberen gek te maken. Iets geven waarvoor ge kunt leven, was het motto. Maar iets was niets. (ze bladert door het pak papier dat Louis beschreven heeft.) De droom van een man. (met pak papier naar het open raam toe) Zo een voor een die bladzijden laten vliegen. De laatste vreugde van een blad papier. Met zeezicht naar het strand toe. (wil die papieren laten “vliegen”, blijft staan) Eigenlijk zou ik dat boek eerst eens moeten proberen te lezen. Louis was toch een toffe kerel. (bekijkt papieren) Maar, zijn levenswerk was nog niet af. Het zal nooit af zijn. (kijkt naar buiten)

Evry Hallo!

Maria Hallo!

Evry Hoe gaat het met u?

Maria Goed, naar omstandigheden. (legt pak papieren terug op zijn plaats, terug naar het raam)

Evry Ik heb gehoord dat u nog hoop mag hebben?

Maria Wij hebben altijd hoop, ook al zeggen we dat misschien nooit. Hoop doet ons leven. Willen blijven leven is belangrijk.

Evry Het is wel stil hier. Luc weg, Louis weg, Benny weg, ...

Maria Ik hoor ze nog, ik zie ze nog. (kijkt naar de plaats, specifiek de zetels, de tafel, de troon, ...)

Evry Het was een mooie dienst voor Louis.

Maria Dat zal hem plezier gedaan hebben.

Evry Als ik het goed heb: gij waart toch goed bevriend met Louis?

Maria Even, ja. Louis leefde niet in deze wereld.

Evry King George.

Maria Hij was gefrustreerd. Daar heeft zijn jeugd veel mee te maken. Hij stelde zich een beetje ongenaakbaar op. Ge kon niet met hem praten. Hij was te veel met zijn eigen bezig.

Evry Gij had toch een boontje voor Louis?

Maria Ja.

Evry Hoe kunt ge dan zo over Louis praten?

Maria Heel mijn leven heb ik niets anders gedaan dan afscheid nemen. Even aan iets of iemand gehecht geraken en dan moeten loslaten.

Evry Louis was een toffe kerel.

Maria Ja. Dat zegt men.

Evry Hij aanvaardde zijn lot.

Maria Hij vocht terug, maar in alle stilte. Daarom zijn droom van die king George.

Evry De reportage komt volgende week op antenne.

Maria Men heeft gewacht totdat ze dood waren, dat maakt de reportage eens zo waarachtig. Niet eerlijk.

Evry Planning, mijn beste Maria.

Maria Uitbuiting. Misbruik van vertrouwen.

Evry (weet een beetje niet wat gedaan) Kom, laat ons gaan zitten. (beiden zetten zich, niet naast elkaar)

Maria Het waren toffe knollen.

Evry Ik moet iets voor hun doen. Die reportage, ...

Maria Ik zal ze nooit vergeten. En toch ben ik nog een beetje boos op Louis.(kijkt voor zich uit)

Evry Toch goed nieuws dat gij nog hoop hebt. De dokter vertelde mij dat gij nog een speciale behandeling kunt volgen. Met nieuwe medicatie. Hij was hoopvol.

Maria Dat had hij beter niet verteld. Dit is mijn probleem.

Evry Wij zijn toch vriendinnen?

Maria Een beetje, ja.

Evry Ik kom nog eens terug. Het gaat u goed! (geeft hand, naar af)

Maria Wat gebeurt er nu met dat boek van Louis en dat lied van Luc?

Evry O, dat. Ik weet het niet.

Maria Ik wel.

Evry Ja?

Maria Een zoon van mijn zuster werkt in een, hoe noemen ze dat ook weer? Een evenementenbureau. Zelf weet ik niet zo best wat dat voor iets is, maar ik vertelde hem van dit boek en dit lied. Hij wilt het eens lezen.

Evry Ja?

Maria Hij is een rare kerel. Hij doet alles waar maar geld mee te verdienen is, in zijn vak dan. Zij hebben tekstdschrijvers in dienst en componisten.

Evry Ja?

Maria Ik ben zeker dat hij van dit boek, dat eigenlijk geen boek is, een meesterwerk zal maken. En dat lied van Luc wordt ook een succes. Zeker van zijn!

Evry Ja?

Maria Zeker. Men maakt er kunst van. En dat verkoopt dan. Met een pak reclame daar rond, lukt dat zeker.

Evry Misschien moet ik ook maar eens iets doen, voor die kunstenaars. Mag ik het boek meenemen?

Maria Neen. Tenzij gij een bewijs geeft dat dit boek gepubliceerd wordt. Anders contacteer ik Jean-Paul.

Evry Jean-Paul?

Maria Mijn kozijn.

Evry En als ik het belooft? En ook dat lied van Luc?

Maria Het zou best in die reportage van u kunnen verwerkt worden.

Evry Misschien. Ja, zeker. Mag ik dat boek eens bekijken? (Maria geeft het boek, Evry leest diagonaal) Ja, ziet er interessant uit. Het is wel een prematuurke, maar er valt iets van te maken. Op de redactie lukt dat wel. En dat lied van Luc? (Maria geeft blad met de tekst van het lied, Evry leest) Interessant. Mag ik dat meenemen?

Maria Als ge zeker zijt dat er iets van komt. (geeft boek en tekst liedje aan Evry)

Evry Dat beloof ik. Ja, dat moet lukken. Ik zorg er voor. (geeft nogmaals een hand) Tot ziens. (af)

Maria Jean-Paul? Heb ik zo iemand in mijn familie? Niet dat ik weet. (zet zich)

Belichting vermindert, blauw overheerst. Op de achtergrond komen Benny, Louis en Luc op. Ze blijven in de buurt van het raam staan.

Het moet een soort droom suggereren. Louis neemt zijn boek, bladert er in. Luc stelt zich op om te gaan zingen, Benny kijkt toe, een beetje op de achtergrond. Luc zingt zijn liedje.

De trein van het leven

Ref:

De trein van het leven
rijdt maar even.
Net als het leven
dat ons is gegeven.

1.

Vertrekkend vanuit de gezellige warmte,
Rijdend over berg en dal, door weer en wind,
naar een ver station waar hij stoppen zal en
iemand bepaalde wie er uitstappen moet.

2.

Het liedje van mijn leven duurt maar even.
Heb ik zo maar geschreven om te tonen
Dat ik hier wil blijven wonen in de trein
Die rijdt naar een station dat ik nog niet ken.

3.

Komt de trein ooit te stoppen in een station
Dat ik niet ken, maar waar ik uitstappen moet
Dan zal ik hopen dat er nog 'n morgen komt
Waar ik kan blijven dromen van ooit, later.

4.

Geloven in het leven, van gisteren
en vandaag en morgen met al zijn zorgen
ook al duurt het nog maar even, heel even
Ik zal genieten van mijn laatste dag

5.

Van mijn laatste dag zal ik ook genieten
Als ik kan, als ik mag, liefst zonder veel pijn
Dan zal ik dankbaar zijn en heel blij en vrij

Van mijn laatste dag zal ik ook genieten.

Luc naar Maria toe, nodigt haar uit voor een dansje. Samen dansen ze. Louis gaat op zijn troon zitten, met papieren in de hand, lacht, Benny bekijkt de papieren, geniet.

Belichting langzaam uit. Muziek van liedje zwelt aan. Doek.

Einde